



INCOTERMS

2010

การทำข้อตกลง
และการส่งมอบสินค้า
ระหว่างประเทศ





INCOTERMS

Incoterms (International Commercial Terms) หรือ ข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ คือเงื่อนไขหรือข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย ซึ่งได้รับการดูแลและคุ้มครองจากสภาหอการค้านานาชาติ ซึ่ง Incoterms มีความสำคัญมากเพราะสามารถบ่งบอกขอบเขตความรับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงต่างๆ ของผู้ซื้อและผู้ขายได้ ผู้นำเข้าหรือส่งออกควรทำความเข้าใจเงื่อนไขการส่งมอบสินค้าไว้ให้ดี เพราะต้องวางแผนเรื่องความเสี่ยงและภาระการดำเนินการขนส่ง เพื่อให้การนำเข้าส่งออกเป็นไปได้อย่างราบรื่นปราศจากปัญหาตามมา


ทางบริษัทชิปปิ้งจำเป็นต้องทราบเงื่อนไขข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศเพื่อที่จะนำข้อมูลราคาสินค้า ค่าระวางขนส่ง และค่าประกันภัย มาใช้ในการทำใบขนสินค้าเพื่อดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรได้อย่างถูกต้อง หลังจากที่เริ่มใช้ครั้งแรกในปีค.ศ. 1936 กฎข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศนี้มีการปรับปรุงถึง 8 ครั้ง ซึ่งฉบับล่าสุดคือ **"Incoterms 2010"** ซึ่งเงื่อนไขที่ใช้กันบ่อยมี 4 เงื่อนไขคือ **FOB, EXW, CIF** และ **CFR** แต่ที่จริงแล้ว Incoterms ปี 2010 แบ่งออกเป็นทั้งหมด 11 ประเภท ซึ่งทำการอธิบายโดยย่อดังต่อไปนี้






1. EXW (Ex Works) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายจัดเตรียมสินค้าเพื่อส่งมอบให้กับผู้ซื้อ ณ สถานที่ของผู้ขาย โดยผู้ซื้อจะต้องรับความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการนำสินค้าออกจากจุดส่งมอบไปยังปลายทาง

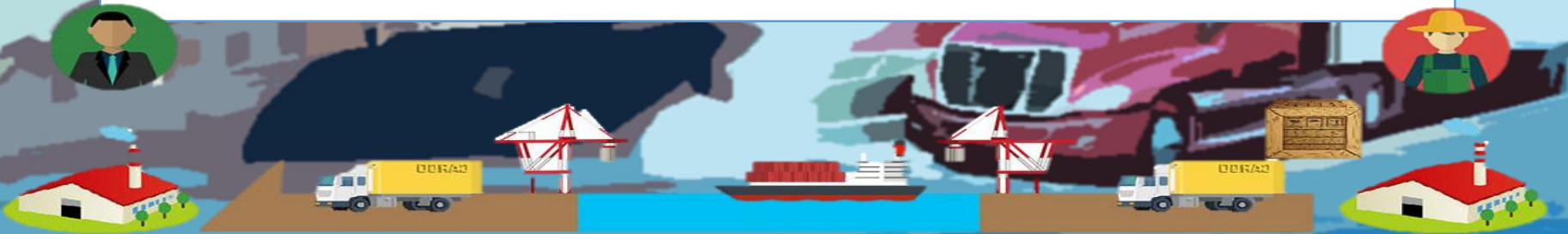
2.FCA (Free Carrier) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายรับผิดชอบการดำเนินการและค่าใช้จ่ายในการส่งมอบสินค้าให้กับผู้ที่ทำการขนส่งซึ่งจัดเตรียมโดยผู้ซื้อ ณ สถานที่ของผู้ขนส่ง หลังจากนั้น การขนส่งสินค้าไปยังปลายทางและความเสี่ยงต่างๆจะตกเป็นของผู้ซื้อ






3. FAS (Free Alongside Ship) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายจัดการรับผิดชอบการขนส่งและค่าใช้จ่ายในการนำสินค้าไปยังท่าเรือ ณ ท่าเรือต้นทางที่ระบุไว้ ส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมดตั้งแต่การนำของขึ้นเรือ การทำพิธีการส่งออก การขนส่งสินค้า รวมถึงความเสี่ยงต่าง ๆ นั้นตกเป็นของผู้ซื้อทันทีที่สินค้าถูกส่งมอบไปยังท่าเรือ

4. FOB (Free On Board) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงจนกระทั่งได้นำสินค้าข้ามท่าเรือไปบนเรือขนส่งสินค้า ณ ท่าเรือต้นทางที่ระบุไว้ ผู้ขายยังต้องรับภาระทำพิธีการส่งออกด้วย ส่วนค่าใช้จ่ายการขนส่งสินค้า และค่าใช้จ่ายอื่นๆ และความเสี่ยงหลังจากนั้นตกเป็นของผู้ซื้อ





5. CFR (Cost and Freight) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายจะรับภาระส่งมอบสินค้าข้าม
กาบเรือไปบนเรือสินค้า และรับผิดชอบในการทำพิธีการส่งออก รวมถึงจ่ายค่า
ระวางขนส่งสินค้า ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าประกันภัยขนส่งสินค้า และความเสียหาย
หลังจากสินค้าผ่านกาบระวางเรือขึ้นไปบนเรือ ตกเป็นของผู้ซื้อ

6. CIF (Cost, Insurance & Freight) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายทำหน้าที่ส่งมอบ
สินค้าข้ามกาบเรือไปบนเรือสินค้า รวมถึงรับผิดชอบการทำพิธีการส่งออก จ่ายค่า
ระวางเรือ ค่าประกันภัยขนส่งสินค้า ไปจนถึงท่าเรือปลายทาง



7. CPT (Carriage Paid To) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายจะทำการส่งมอบสินค้า ให้กับผู้ขนส่ง ที่กำหนดโดยผู้ซื้อ ณ สถานที่ของผู้ขนส่งสินค้าต้นทาง ผู้ขายรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำพิธีการส่งออก จ่ายค่าธรรมเนียมขนส่งสินค้า ขณะที่ความเสี่ยงเป็นของผู้ซื้อเมื่อสินค้าถูกส่งให้กับผู้ขนส่งที่ต้นทาง

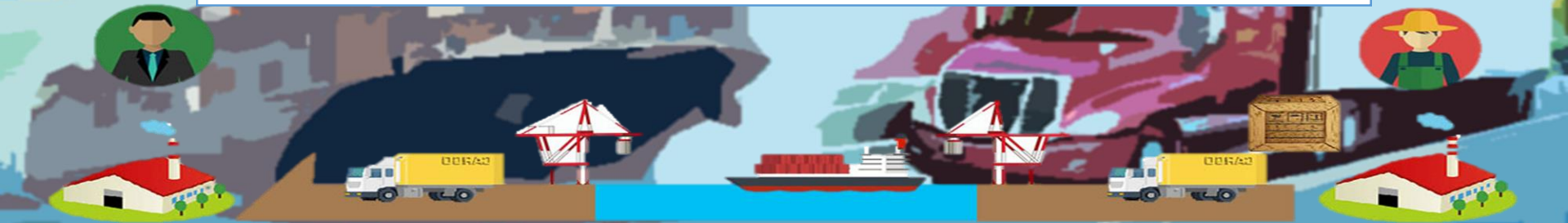
8. CIP (Carriage and Insurance Paid To) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายรับผิดชอบการส่งมอบสินค้าให้กับผู้ขนส่ง ที่กำหนดโดยผู้ซื้อ ณ สถานที่ของผู้ขนส่งต้นทาง และค่าใช้จ่ายในการทำพิธีการส่งออก ค่าธรรมเนียมขนส่งสินค้า และค่าประกันภัยสินค้า ให้ด้วย แต่ความเสี่ยงเป็นของผู้ซื้อตั้งแต่ส่งมอบสินค้าให้ผู้ขนส่ง






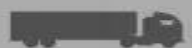

























9. DAT (Delivered At Terminal) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายทำการส่งมอบสินค้า โดยรับผิดชอบทั้งค่าใช้จ่าย และความเสี่ยงทั้งหมดไปจนถึงการขนถ่ายสินค้าลงจาก ยานพาหนะไปยังอาคารขนถ่ายสินค้า ในท่าเรือหรือปลายทางที่ระบุไว้

10. DAP (Delivered At Place) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายจะต้องรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายต่างๆยกเว้น ภาษี และพิธีการนำเข้า และรับความเสี่ยงทั้งหมดในการขนส่ง สินค้าไปยังสถานที่ปลายทางที่ตกลงกันไว้



11. DDP (Delivered Duty Paid) เงื่อนไขนี้ ผู้ขายทำการส่งมอบสินค้าไปจนถึงสถานที่ปลายทาง โดยผู้ขายรับผิดชอบการทำพิธีการส่งออก จ่ายค่าธรรมเนียมส่งสินค้า ค่าประกันภัยขนส่งสินค้า การนำของลงจากเรือ ดำเนินพิธีการนำเข้า และชำระภาษีนำเข้าแทนผู้ซื้อ และชำระค่าขนส่งสินค้าไปยังสถานที่ที่ผู้ซื้อระบุไว้ด้วย



Incoterm		Named place	Sharing of costs and risk between buyer and seller in international traffic.			
EXW	Ex works	Loading location				
FCA	Free Carrier	Loading location				
FAS	Free Alongside Ship	Port of loading				
FOB	Free On Board	Port of loading				
CFR	Cost And Freight	Port of destination				
CIF	Cost, Insurance And Freight	Port of destination				
CIP	Freight And Insurance Paid	Delivery location				
DDU DDP	Delivered Duty Unpaid Delivered Duty Paid	Delivery location				
			Seller's cost / risk		Buyer's cost / risk	



Seller

Buyer

EXW

COSTS

RISK

INSURANCE

FCA

COSTS

RISK

INSURANCE

CPT

COSTS

RISK

INSURANCE

CIP

COSTS

RISK

INSURANCE

DAT

COSTS

RISK

INSURANCE

DDU

COSTS

RISK

INSURANCE

DDP

COSTS

RISK

INSURANCE

FAS

COSTS

RISK

INSURANCE

FOB

COSTS

RISK

INSURANCE

CFR

COSTS

RISK

INSURANCE

CIF

COSTS

RISK

INSURANCE



All modes of transport



Sea and inland waterways



เขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน

(ASEAN - China Free Trade Agreement)

ASEAN – China

- ไทย ปี 2560 สินค้า 86.08% ลดภาษีเป็นศูนย์แล้ว
- จีน สินค้าลดภาษีเป็น 0 มากกว่า 90%
- การค้าบริการ ไทยผูกพันเปิดตลาดการค้าบริการให้ต่างชาติถือหุ้นได้ไม่เกิน 51% โดยต้องดาเนินธุรกิจในลักษณะการร่วมทุน (Joint Venture) ในบางสาขา ได้แก่ บริการฐานข้อมูล (ไม่รวมถึงการให้ผ่านเครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ) บริการให้เช่าเรือที่ไม่ได้ชักธงไทยที่ไม่มีผู้ดาเนินการ บริการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน, บริการขนส่งผู้โดยสารทางทะเลระหว่างประเทศ, บริการกู้ซากเรือและทำให้เรือใช้งานได้

- ความตกลงการลงทุนครอบคลุมการส่งเสริม การอำนวยความสะดวก สะดวก รวมทั้งการคุ้มครองการลงทุนยังไม่ครอบคลุมการเปิดเสรี
- สมาชิกอาเซียนจะเจรจาบทลงทุนต่อในประเด็นการเปิดเสรี (Liberalization) และการคุ้มครองการลงทุน (Protection) ภายในระยะเวลา 3 ปี นับแต่วันที่ Protocol มีผลใช้บังคับ เว้นแต่ สมาชิกจะตกลงร่วมกันไว้ เป็นอย่างอื่น
- ประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง การยกเว้นอากรและลดอัตราอากร ศุลกากรสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน (๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)
- ประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับ ของที่มีถิ่นกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน (๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)

ประวัติความเป็นมา

ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - จีน มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 โดยมีสินค้าผักและผลไม้เป็นสินค้านำร่องที่ไทยกับจีนยกเลิกภาษีนำเข้าแล้วตั้งแต่ปี 2546 และทยอยยกเลิกภาษีของสินค้าที่เหลือซึ่งรวมแล้วกว่าร้อยละ 90 ของรายการสินค้าทั้งหมด มีอัตราภาษีนำเข้าเป็นศูนย์ตั้งแต่ปี 2553 ทั้งนี้ การยกเลิกภาษีนำเข้าสินค้ากลุ่มผักและผลไม้ช่วยให้ไทยสามารถส่งออกมันสำปะหลังไปจีนเพิ่มมากขึ้น จากเดิม 137 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2545 เป็น 1,634 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2559 ขณะที่ไทยนำเข้าผัก/ผลไม้จำนวน 6,000 ล้านบาท จากจีนจาก 36 ล้านเหรียญสหรัฐ



- ในปี 2545 เป็น 781 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2559 ในส่วนสินค้าอื่นๆ ที่ไทยได้ประโยชน์สามารถส่งออกไปจีนเพิ่มมากขึ้น เช่น ยางธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ประมง แฉงวงจอร์ไฟฟ้า และน้ำมันปิโตรเลียมดิบ เป็นต้น ขณะที่จีนส่งส่วนประกอบและอุปกรณ์โทรศัพท์มือถือ เหล็ก เครื่องประดับเงินมาไทยเพิ่มขึ้น สำหรับรถยนต์นั่งไฟฟ้า ทั้งสองประเทศได้ลดภาษีเป็นศูนย์แล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553
- สำหรับสินค้าที่เหลือ ทั้งสองประเทศจะต้องลดภาษีให้เหลือร้อยละ 0 - 5 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2561 โดยสินค้าของฝ่ายไทย เช่น แป้งข้าวสาลี น้ำผลไม้ โพลีเอสเตอร์ ยางรถยนต์ รองเท้ากีฬา ของเล่น กระจก ตู้เย็น ตู้แช่ เครื่องรับโทรทัศน์ ไมโครเวฟ แบตเตอรี่ เป็นต้น และสินค้าของฝ่ายจีน เช่น กาแฟ ใบยาสูบ ขนสัตว์ ฝ้าย ยานยนต์ ปลาข้าว แป้งข้าวเจ้า สับปะรดแปรรูป กระดาษ โพลีเอสเตอร์ กระปุกเก็บสำหรับยานยนต์ และถุงลม นีรภัย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ยังมีสินค้าบางรายการที่ทั้งไทยและจีนจะยังคงเก็บภาษีสูงต่อไป แต่อัตราจะไม่เกินร้อยละ 50 ครอบคลุมสินค้าของฝ่ายไทย เช่น สินค้าเกษตร 23 รายการ ที่มีโควตาภาษี (เช่น นม ครีมน มันฝรั่ง กระเทียม และไข่มดดิบ เป็นต้น)

- ลงนาม 29 พ.ย. 47
- เริ่มลดภาษี Early Harvest (พิกัด 01-08) 1 ม.ค. 47
- ผักผลไม้ (พิกัด 07-08) 1 ต.ค. 46
- สินค้าทั่วไป 20 ก.ค. 48

ทั้งไทยและจีนลดภาษีเป็น 0 มากกว่า 90% นิธิสารเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีนฉบับที่ 2

- ลดภาษีเป็น 0

จีน	ไทย
<u>Early Harvest</u>	<u>Early Harvest</u>
1 ม.ค. 49 = 0%	1 ม.ค. 49 = 0%
<u>ผักผลไม้</u>	<u>ผักผลไม้</u>
1 ต.ค. 46 = 0%	1 ต.ค. 46 = 0%
<u>สินค้าทั่วไป</u>	<u>สินค้าทั่วไป</u>
1 ม.ค. 52 >60%	1 ม.ค. 52 = 33.3%
1 ม.ค. 53 >90%	1 ม.ค. 53 >90%

- ปัจจุบันภาษีเป็น 0



สินค้าที่จีนลดภาษีให้ไทยจาก 15-20% เหลือ 5% เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2561



กาแฟ ข้าวหัก น้ำสับปะรด น้ำมะพร้าว แป้งข้าวเจ้า ยานยนต์ รถบรรทุกดีเซล

มูลค่าการค้าและส่วนแบ่งตลาดของสินค้าไทยในจีน เฉลี่ย 3 ปี (2557-59)

ลำไยกระป๋อง สับปะรดแปรรูป น้ำมะพร้าว แป้งข้าวเจ้า



100%
(\$ 50,000)



38%
(\$ 7.0 Mil)



15.67%
(\$ 2.8 Mil)



99%
(\$ 23.54 Mil)

สินค้าที่ไทยและจีนเก็บภาษี 0% แล้ว แต่ไทยยังส่งออกไปจีนและมีส่วนแบ่งตลาดน้อย

ปลาแซลมอน กุ้งแช่แข็ง เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ผัก/ผลไม้แปรรูป



3%
(\$ 2 Mil)



9%
(\$ 36 Mil)

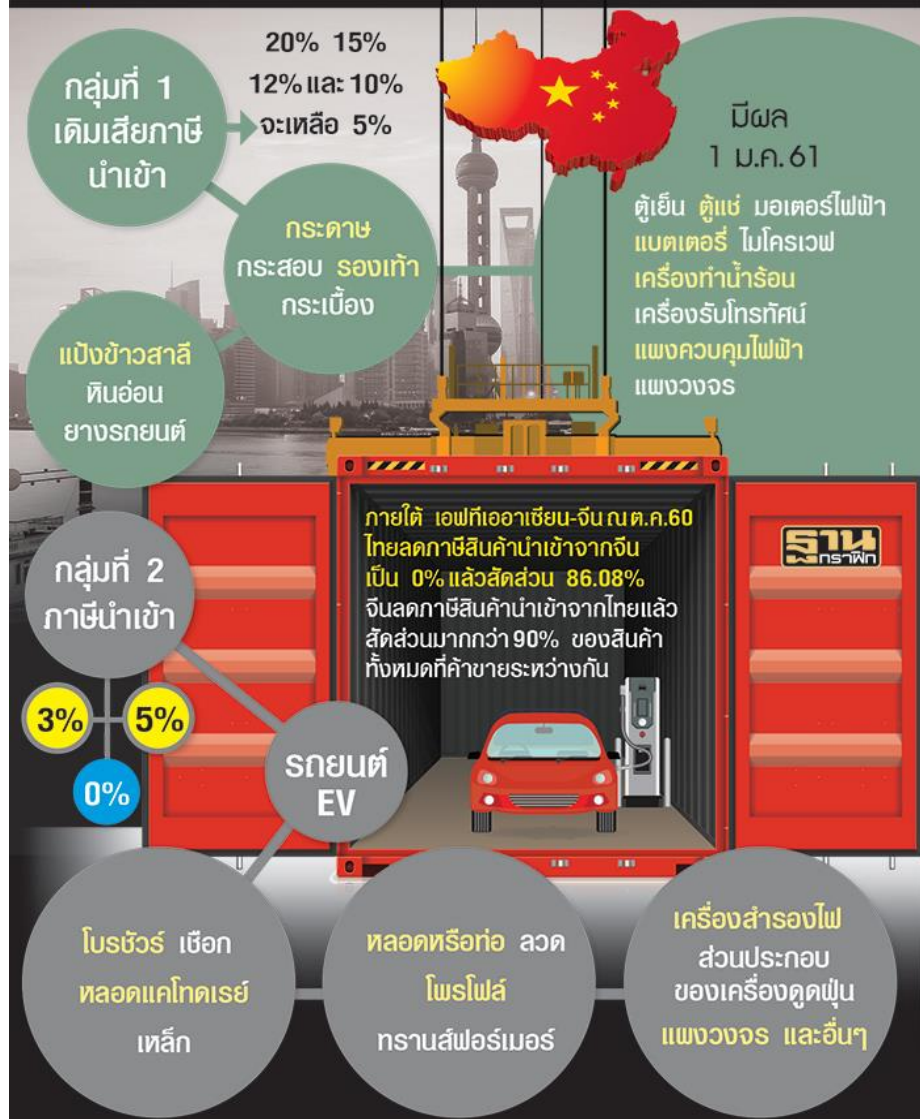


10%
(\$ 10.19 Mil)



29%
(\$ 36 Mil)

กลุ่มสินค้าที่จะลดภาษีตามกรอบเอฟทีเออาเซียน-จีน



การทำเขตการค้าเสรีจะทำให้เกิดผลกระทบกับประเทศ ดังนี้

1) จะกระทบต่ออุตสาหกรรมใหม่ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เราเรียกว่าอุตสาหกรรมแรกเริ่ม (Infant Industries) คือ อุตสาหกรรมที่ยังต้องการให้รัฐบาลปกป้องอยู่เป็นอุตสาหกรรมที่เพิ่งเกิดใหม่ไม่มีความสามารถในการที่จะไปแข่งขันในเวทีโลกอย่างเพียงพอ เพราะฉะนั้น ถ้าหากมีการจัดทำเขตการค้าเสรี อุตสาหกรรมเหล่านี้จะถูกระบบจากสินค้าราคาถูกจากประเทศคู่แข่งเขตการค้าเสรี และอาจต้องล้มหายไปได้

2) ประเทศที่เป็นคู่แข่งจัดทำการค้าเสรีด้วย อาจมีโครงสร้างการส่งออกสินค้าเหมือนกัน จะกลายมาเป็นแข่งขันเอง เกิดการสินค้าประเภทเดียวกันมาตีตลาดสินค้าในประเทศที่ด้อยกว่า เพราะฉะนั้น โครงสร้างการผลิตประเภทเดียวกันจะทำให้แข่งขันไม่เกือหนุนกัน

3) การจัดทำเขตการค้าเสรีคู่หนึ่งจะไปกระตุ้นให้ประเทศอื่นต้องแข่งที่จะจัดทำเขตการค้าเสรีเพิ่มขึ้นมาด้วย เพราะฉะนั้น FTA จะทำให้เกิด FTA มากขึ้น ๆ จะไปสู่ความขัดแย้งทางการค้ามากขึ้น เพราะว่าการจัดทำเขตการค้าเสรี อย่างเช่น ประเทศ A กับประเทศ B สองประเทศจะได้ประโยชน์ แต่ว่าประเทศนอกกลุ่มประเทศที่ไม่เป็นสมาชิกเขตการค้าเสรีนั้นจะถูกกีดกัน เรียกว่าเป็นการกีดกันทางการค้า

4) ในการเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างกัน ส่วนใหญ่แล้วประเทศที่ใหญ่จะได้เปรียบประเทศเล็กจะเสียเปรียบ เพราะว่าจะไม่มีอำนาจในการต่อรอง ต้องระมัดระวังในการที่จะไปเจรจากับประเทศใหญ่ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เป็นต้น

ผลประโยชน์ของสินค้าข้อตกลง FTA

มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรของทั้งสองฝ่ายขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ชาวนาและเกษตรกรของทั้งสองฝ่ายมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยสังเกตจากตัวเลขการนำเข้าของมณฑลกวางตุ้งจากประเทศอาเซียนในช่วง 7 เดือนแรกปีนี้ มีมูลค่ารวม 700 ล้านบาทหรือร้อยละ 34.4 สินค้านำเข้าหลักได้แก่

1. น้ำมันปาล์ม ปริมาณการนำเข้า 645,000 ตัน มูลค่ารวม 270 ล้านบาทหรือร้อยละ 38.6

2. ข้าวสาร ปริมาณการนำเข้า 350,000 ตัน มูลค่ารวม 130 ล้านบาทหรือร้อยละ 18.6 (นำเข้าจากไทยมากกว่าร้อยละ 90)

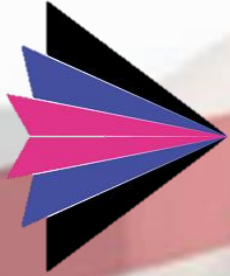
3. แป้งมันสำปะหลัง ปริมาณการนำเข้า 110,000 ตัน มูลค่ารวม 29.52 ล้านบาทหรือร้อยละ 4.2

4. มันสำปะหลังอัดเม็ด ปริมาณการนำเข้า 61,000 ตัน มูลค่ารวม 7.28 ล้านบาทหรือร้อยละ 1.0

ประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับผลประโยชน์สูงสุดจากการนำเข้าสินค้าของมณฑลกวางตุ้ง โดยในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2549 มณฑลกวางตุ้งมีการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทย มูลค่ารวม 270 ล้านบาทหรือร้อยละ 38.6 และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.5 ของมูลค่าการนำเข้ารวมของมณฑลกวางตุ้งจากประเทศอาเซียน



การค้าระหว่างไทยกับนิวซีแลนด์



ความเป็นมา

ไทย และนิวซีแลนด์มีการลงนามความตกลงฯ ในเดือน
เมษายน 2548 เพื่อให้ความตกลงฯ มีผลใช้บังคับใน
วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 ซึ่งครอบคลุมทั้งเรื่องการเปิดตลาดด้านการค้าสินค้า
บริการ การลงทุน และความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการค้า เช่น พาณิชย์
อิเล็กทรอนิกส์ ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ และนโยบายการ
แข่งขัน เป็นต้น



ความตกลง FTA ไทย-ออสเตรเลีย และ ไทย-นิวซีแลนด์ ถือเป็นความตกลง FTA ลำดับต้นๆ ของไทยที่มีผลใช้บังคับมาตั้งแต่ปี 2548 โดยปัจจุบัน ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ได้ลดภาษีสินค้าทุกรายการให้กับไทยเหลือศูนย์แล้วตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 ส่วนไทยได้ลดภาษีสินค้าเกือบทั้งหมดให้ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์เหลือศูนย์แล้วเช่นกัน แต่ยังคงเหลือสินค้าเกษตร บางรายการ ซึ่งรวมถึงสินค้านมและผลิตภัณฑ์นมที่ไทยยังใช้มาตรการ โควตา ภาษีและมาตรการปกป้องพิเศษ เพื่อให้ภาคการผลิตและอุตสาหกรรมโคนม ของไทยมีเวลาในการปรับตัว โดยปัจจุบันกลุ่มผลิตภัณฑ์นมไทยที่เปิดตลาด ลดภาษีเหลือศูนย์แล้ว



ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2559 คือ นมและครีมข้นไม่หวาน และบัตเตอร์ มิลล์ แต่ยังคงเหลือสินค้าที่ไทยจะต้องทยอยเปิดตลาดให้กับออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ได้แก่ สินค้านมผงที่มีไขมันเกิน 1.5% (ไม่ใช่เลี้ยงทารก) ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของนม หางนม (เวย์) เนย ไขมันเนย (AMF) และ กลุ่มสินค้าเนยแข็ง จะต้องไม่มีการจำกัดโควตาและลดภาษีเป็นศูนย์ ในปี 2564 และสินค้านมและครีม เครื่องดื่มประเภทนมปรุงแต่ง นมผงขาดมัน เนย ที่จะต้องไม่มีโควตาและลดภาษีเป็นศูนย์ในปี 2568





การค้าสินค้า

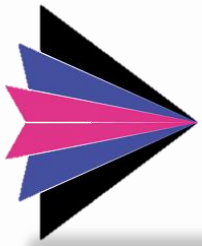


การลดภาษีจะครอบคลุมทุกรายการสินค้า โดยจะเริ่มลดภาษีตั้งแต่วันที่
ความตกลงมีผลบังคับใช้ (1 กรกฎาคม 2548) ดังนี้

- ไทย จะลดภาษีเป็นศูนย์ทันทีในวันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้
ประมาณร้อยละ 49 ของมูลค่าการนำเข้าจากนิวซีแลนด์ในปี 2546 (102.8 ล้าน
เหรียญสหรัฐ) เช่น อาหารปรุงแต่งสำหรับเลี้ยงทารก กล้วยไม้ ไม้และของทำ
ด้วยไม้ ฯลฯ และจะลดภาษีสินค้าเหลือศูนย์เพิ่มเป็นร้อยละ 57.4 ของมูลค่า
การนำเข้าจากนิวซีแลนด์ในปี 2546 ภายใน 5 ปี ส่วนสินค้าอ่อนไหวอีก
ประมาณร้อยละ 42.7 ของมูลค่าการนำเข้าจากนิวซีแลนด์ในปี 2546 จะลด
เหลือศูนย์ภายใน 7-20 ปี เช่น เนื้อ นมและผลิตภัณฑ์นม เป็นต้น

- นิวซีแลนด์ จะลดภาษีเป็นศูนย์ทันทีในวันดังกล่าวประมาณร้อยละ 85 ของมูลค่าการนำเข้าจาก
ไทยในปี 2546 (262.8 ล้านดอลลาร์) ซึ่งรวมถึงสินค้าเกษตรด้วย ได้แก่
สินค้าทุนสำรอง ของปรุงแต่งจากธัญพืช กุ้งแช่แข็ง ฯลฯ ส่วนที่เหลือ
นิวซีแลนด์จะลดภาษีเป็นศูนย์เพิ่มขึ้นจนถึงมูลค่าร้อยละ 96.7 ของมูลค่าการ
นำเข้าจากไทยในปี 2546 ในอีก 5 ปีถัดไป ส่วนสินค้าที่เหลืออีกร้อยละ 3.3 ซึ่ง
ได้แก่ หมวกสิ่งทอ เสื้อผ้า และรองเท้า จะเป็นศูนย์ภายใน 10 ปี ทั้งนี้
นิวซีแลนด์ไม่มีสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguard:
SSG)

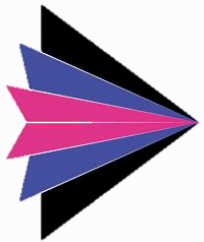




อุปสรรคทางการค้า

ไทยและนิวซีแลนด์เห็นพ้องกันในการลดค่าใช้จ่ายทางธุรกิจอันเกิดขึ้นจากมาตรฐานและกฎระเบียบที่แตกต่างกัน ซึ่งภายใต้ความตกลงการค้าเสรีจะช่วยให้เกิดความสอดคล้องของกฎระเบียบโดยการเพิ่มความร่วมมือกันระหว่างผู้วางกฎระเบียบ การยอมรับและการรับรองระเบียบของผลวิเคราะห์ การสร้างให้เกิดความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล แก้ไขกระบวนการทางบริหารไม่ให้มีความสลับซับซ้อนและมีกลไกในการแก้ไขปัญหา ซึ่งสิ่งต่างๆที่กล่าวมานี้จะทำให้เกิดการขยายตัวทางการค้าของทั้งสองฝ่ายและยังจะทำให้ CEP เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการลดอุปสรรคทางด้านวิชาการและทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการทางการค้าระหว่างสองประเทศ





ประโยชน์ทางการค้า



จากการที่ไทยและนิวซีแลนด์ได้ดำเนินการเปิดการค้าเสรีภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก และการจัดทำความตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบทวิภาคี ผลกระทบต่อการค้าสินค้าภายใต้ความตกลงการค้าเสรีจะช่วยเกื้อหนุนและก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อทั้งสองประเทศ ซึ่งเมื่อดูจากขนาดและลักษณะทางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศแล้วคาดว่าไทยและนิวซีแลนด์จะได้อานิสงส์ปานกลางต่อ GDP รวมของแต่ละประเทศ รวมทั้งมีประโยชน์อื่นซึ่งเกิดจากการค้าระหว่างกันที่เพิ่มขึ้นและการลดลงของราคาสินค้า นอกเหนือจากประโยชน์ที่ได้กล่าวมาในแต่ละภาคอุตสาหกรรมแล้ว



ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลี

ASEAN-Korea Free Trade Agreement (AKFTA)

ความเป็นมา

สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่สองที่เป็นคู่เจรจา
เขตการค้าเสรีกับอาเซียน โดยในปี 2548 อาเซียนและ
สาธารณรัฐเกาหลีได้ลงนามกรอบความตกลงว่าด้วย
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่าง ครอบคลุมระหว่าง
อาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี รวมทั้งความตกลงอีก 4
ฉบับเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรี โดยในปี 2552 สาธารณรัฐ
เกาหลีเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญอันดับที่ 5 ของอาเซียน

โดยมีมูลค่าการค้าระหว่าง กันเท่ากับ 74,700 ล้านบาท
เหรียญสหรัฐ และมูลค่าการลงทุนทางตรงจาก
สาธารณรัฐเกาหลีมายัง อาเซียนเท่ากับ 1,400 ล้านบาทเหรียญ
สหรัฐ ในปี 2553 อาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี มูลค่า
การค้า ระหว่างกันเท่ากับ 97,294.22 ล้านบาทเหรียญสหรัฐ
ได้ลงนามเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 มีผลบังคับใช้เมื่อ
วันที่ 1 มกราคม 2553

การค้าเสรี

ไทย ได้ลดภาษีสินค้าในกลุ่มสินค้า
ปกติเหลือ 0% ไปแล้ว จำนวน จำนวน
8,455 รายการ คิดเป็น 88% ของรายการ
สินค้าทั้งหมด โดยคงเหลือ 12% เป็นกลุ่ม
สินค้าอ่อนไหว 1,155 รายการ อาทิ
ส่วนประกอบวิทยุ/โทรทัศน์ แผ่นเหล็กรีด
ร้อน และส่วนประกอบรถยนต์

เกาหลีใต้ ได้ลดภาษีสินค้าในกลุ่มสินค้า
ปกติเหลือ 0% ไปแล้ว จำนวน 11,297
รายการคิดเป็น 90.9% ของรายการสินค้า
ทั้งหมด และยังคงเหลือ 9.1% ในกลุ่มสินค้า
อ่อนไหวที่ยังไม่มีการลดภาษี 1,130 รายการ
อาทิ ไม้อัด ข้าวโพดหวาน มันสำปะหลังแช่
แข็ง และมันสำปะหลังอัดเม็ด

สินค้า

- สินค้าส่งออกหลักสำคัญของไทยไปเกาหลีใต้ ได้แก่ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งๆ เครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ ยางพารา

- สินค้านำเข้าสำคัญของไทยจากเกาหลีใต้ ได้แก่ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องบิน เครื่องร่อน อุปกรณ์การบิน

ประโยชน์

- รักษาศักยภาพในการส่งออกไปตลาดเกาหลีใต้ โดยเฉพาะการแข่งขันกับ อาเซียนอื่นและประเทศที่สามที่ได้จัดทำ FTA กับ เกาหลีใต้แล้ว รวมทั้งยังเพิ่ม โอกาสส่งออกสินค้าและบริการ ของไทยที่มีศักยภาพด้วย ได้แก่ ยางรถยนต์ มอเตอร์ เครื่องจักร ไฟฟ้า เส้นด้าย เนื้อปลา น้ำตาลดิบและกากน้ำตาล เป็นต้น
- รักษาและดึงดูดนักลงทุนเกาหลีใต้และชาติอื่นให้ย้ายฐานการผลิตและการลงทุนมาไทยมากขึ้น รวมทั้งเป็นการเปิด โอกาสให้ คนไทยไปลงทุน ในเกาหลีใต้มากยิ่งขึ้น

- เพิ่มโอกาสในการเจรจาลดอุปสรรคมาตรการที่มีใช้ภายใน เช่น มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) และอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT)
- เป็นการส่งเสริมการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่ง AECให้ความสำคัญแก่การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างประเทศนอกภาคีเพื่อตอบสนองต่อกระแสโลกาภิวัตน์ เช่น กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับ ญี่ปุ่น จีน และเกาหลีใต้ เป็นต้น
- การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจในสาขาที่ไทยมีความสนใจและมีศักยภาพจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับสินค้าไทย

- ไม่สามารถใช้สิทธิฯ ส่งออกน้ำตาลทรายดิบ ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของไทย เนื่องจากไทยไม่ลดภาษีสินค้าภายใต้ AKFTA
- อัตราภาษีภายใต้ FTA ไม่จูงใจให้ผู้ประกอบการมาใช้สิทธิเนื่องจากลดลงจากอัตราภาษีภายใต้ MFN น้อย
- สินค้าทางการเกษตร ที่เกาหลีใต้มีการปกป้องมิให้สินค้าจากต่างประเทศเข้าไปตีตลาดภายในประเทศได้ง่าย อันจะเป็นการทำลายอาชีพภาคเกษตรกรรมของตน



FTA Thailand - Brunei



ความเป็นมา

ปัจจุบัน มีประเทศสมาชิกรวม 10 ประเทศ โดยวัตถุประสงค์เริ่มแรก ของการจัดตั้งอาเซียนนั้นมุ่งไปที่การสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงในภูมิภาค เป็นสำคัญ ในระยะต่อมาจึงได้หันมาให้ความสำคัญกับความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจระหว่างกันมากขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุน และยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในภูมิภาค อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจในระยะเริ่มต้นไม่เป็นรูปธรรมมากนัก จนกระทั่งการประกาศจัดตั้ง เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) ในปี 2535





ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และส่งผลต่อเนื่องให้อาเซียน สามารถดำเนินการขยายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างเพิ่มเติมหลายข้อตกลงที่สำคัญ คือ กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการค้าบริการ (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) เมื่อปี 2538 และกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on ASEAN Investment Area : AIA) เมื่อปี 2541 ตามลำดับ1 ซึ่งความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามความร่วมมือทางเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียนส่งผลให้อาเซียนกลายเป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่กลุ่มหนึ่งของโลกด้วย



ข้อตกลงการเปิดเสรีการค้าสินค้าระดับภูมิภาค

เขตการค้าเสรีอาเซียน เป็นกรอบข้อตกลงการเปิดเสรีการค้าสินค้าระดับภูมิภาคที่มีความใกล้ชิดกับไทยมากที่สุด เป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับแรกของไทยและยังเป็นตลาดที่ผู้ส่งออกได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีจากข้อตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement : FTA) สูงที่สุดอีก โดยการค้าระหว่างไทยกับอาเซียน ปี 2556 มีมูลค่า 101,055.47 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 21.09 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย จำแนกเป็นการส่งออกมูลค่า 59,317.72 ล้านดอลลาร์ (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.96 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด) และนำเข้า 41,737.75 ล้านดอลลาร์ (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.65 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด) โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้ากับอาเซียนประมาณ 17,579.97 ล้านดอลลาร์





รัฐอบบรูไน

พื้นที่ : 5.765 ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง : บันดาร์เสรีเบกาวัน

ประชากร : 429,646 คน (ก.ค. 2558)

แรงงาน : 205,800 คน (ปี 2554)

ภาษาราชการ : ภาษามาเลย์

ศาสนา : อิสลาม (78.8%) พุทธ (7.8%)

คริสต์ (8.7%) อื่นๆ (4.7%) (ปี 2554)

หน่วยเงินตรา : ดอลลาร์บรูไน



สินค้านำเข้าสำคัญ :



เครื่องจักรอุตสาหกรรม รถยนต์

เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร

เช่น ข้าวและผลไม้



สินค้าส่งออกสำคัญ :

น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ



รายได้ประชาชาติ
ต่อหัว :
49,790

เหรียญสหรัฐ
(ปี 2552)

คู่ค้าส่งออก
(ปี 2557)

มูลค่าส่งออกรวม

10,650

ล้านเหรียญสหรัฐ



คู่ค้านำเข้า
(ปี 2557)

มูลค่าการนำเข้า

4,231

ล้านเหรียญสหรัฐ



การลงทุนของไทยและบรูไน



การลงทุนของบรูไนในไทยที่สำคัญ คือ การลงทุนระหว่าง Brunei Investment Agency (BIA) และกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ของไทย ซึ่งได้ร่วมกันจัดตั้งกองทุนร่วมลงทุน (Matching Fund) ในชื่อกองทุนไทยทวีทุน 1 มูลค่า 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2546 มีอายุกองทุน 8 ปี จึงหมดอายุลงในปี 2551 และเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2551 กบข. และ BIA ได้จัดตั้งกองทุนไทยทวีทุน 2 มูลค่า 2,530 ล้านบาท ซึ่ง มีอายุกองทุน 10 ปี สำหรับการลงทุนของไทยในบรูไนมีมูลค่าไม่มากนัก ได้แก่ การรับเหมาก่อสร้าง ร้านขายของ ร้านอาหาร และอู่ซ่อมรถ เป็นต้น

ประโยชน์

ขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เนื่องจากการยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและที่มิใช่ภาษี (Non-tariff Measures : NTMs) ระหว่างกัน เพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถใช้ประโยชน์จาก AFTA ได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มโอกาสในการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจในอาเซียน อันนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคต่อไป

เพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการในการใช้ประโยชน์จากห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ในอาเซียนเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่ใช้ในการผลิตที่มีราคาถูกลงจากหลายแหล่งมากขึ้น ซึ่งถือเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการตามหลักการได้เปรียบ



อุปสรรค

จำนวนคู่แข่งและสภาพการแข่งขันในตลาดเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากประเทศอาเซียนที่มีโครงสร้างการส่งออกสินค้าคล้ายคลึงกันอาจเป็นคู่แข่งกับไทย ผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมบางสาขาจึงได้รับผลกระทบอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทำให้ต้องปรับตัวรองรับการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้น

การเปิดเสรีบางสาขาบริการ ซึ่งเป็นสาขาที่มีความอ่อนไหวเนื่องจากเกี่ยวข้องกับเสถียรภาพและความมั่นคงภายในประเทศ ทำให้ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เช่น ภาคการเงิน ซึ่งไทยยังไม่เคยเปิดเสรีมาก่อน

การเปิดเสรีด้านการลงทุนบางสาขาที่เป็นสาขาอ่อนไหวอาจกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ (เช่น การเกษตร ปศุสัตว์ และการทำประมง เป็นต้น)



ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-ชิลี
Thailand-Chile Free Trade Agreement



ความเป็นมา

การจัดทำความตกลงการค้าเสรี ไทย-ชิลี เกิดขึ้นจากแนวคิดในการหารือระหว่างนายกรัฐมนตรีของไทยกับประธานาธิบดีของชิลี (H.E. Mr. Ricardo Lagos Escobar) ในการเดินทางเยือนไทยอย่างเป็นทางการเมื่อปี 2546

หลังจากนั้น ทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับชิลี (Thailand-Chile Joint Study on the Feasibility of a Free Trade Agreement) และได้สรุปผลการศึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 การศึกษารอบคลุมประเด็นการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลการศึกษาของทั้งสองฝ่ายมีความสอดคล้องกัน โดยรวมพบว่า การทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี จะช่วยให้เกิดการขยายการค้าและการลงทุนระหว่างสองฝ่ายเพิ่มมากขึ้น โดยสินค้าส่งออกของไทยที่จะมีการขยายตัวมากขึ้น ได้แก่ ยานยนต์ ชิ้นส่วนและส่วนประกอบยานยนต์ ข้าว สับปะรด ยางพารา ปลาทูน่ากระป๋อง สิ่งทอ เครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์พลาสติก สำหรับสินค้าที่ไทยไม่เคยส่งออกมาก่อนจะมีการส่งออกไปชิลีได้มากขึ้นหากความตกลง FTA มีผลใช้บังคับ ได้แก่ เครื่องรับโทรทัศน์สี หน่วยเก็บข้อมูลของเครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ รถบรรทุกส่งของ เสื้อคาร์ดิแกนชนิดทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ แจ็คเก็ตหรือเสื้อเบลเซอร์ทำด้วยฝ้าย เหล็กแผ่นรีดร้อน และกระเบื้องปูพื้นและปูทางเดิน เป็นต้น

ศักยภาพของประเทศชิลี

จุดแข็ง

- ชิลีมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญ เช่น ทองคำ ทองแดง
- ดำเนินนโยบายการค้าเสรี ทำให้อัตราการนำเข้าสินค้านำเข้าค่อนข้างต่ำ
- ชิลีมีการทำ FTA กับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ทำสินค้าส่งออกจากชิลีไปยังคู่ค้า มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- กระบวนการและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าของชิลีมีความโปร่งใสไม่มีขั้นตอนซับซ้อน

จุดอ่อน

- ปัญหาในการสื่อสาร เนื่องจากชิลีใช้ภาษาสเปนเป็นภาษากลาง ทำให้การติดต่อทำการค้าโดยตรงค่อนข้างลำบาก
- เนื่องจากชิลีมีความร่วมมือทางการค้ากับคู่ค้าต่าง ๆ ทำให้มีสินค้าจากประเทศต่าง ๆ เข้ามาแข่งขันในประเทศค่อนข้างมาก



ความสัมพันธ์ในด้านการค้าและการลงทุน

ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยกับชิลียังมีน้อยมากโดยในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (2547-2551) การค้าระหว่างไทยกับชิลีมีมูลค่าการค้าเฉลี่ยเพียงปีละ 440.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยในปี 2551 ชิลีเป็นตลาด ส่งออกอันดับที่ 58 ของไทย และเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 53 ของไทยในขณะที่ไทยเป็นตลาดส่งออกใหญ่ อันดับที่ 21 ของชิลีและเป็นประเทศที่ชิลีนำเข้ามากอันดับที่ 40 ในด้านดุลการค้า ไทยและชิลีผลัดกันเกินดุล แต่ในช่วงเวลา 3 ปีที่ผ่านมา (2549-2551) ไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้ามาตลอด



สินค้าส่งออกของไทยไปจีน

สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยที่ส่งออกไปจีน 10 อันดับแรก ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผ้าปักและ ผ้าลูกไม้ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและ ส่วนประกอบของเครื่องจักร เม็ดพลาสติกผลไม้มะพร้าวและแปรรูป ปูนซีเมนต์และ ผลิตภัณฑ์พลาสติกโดยทั้ง 10 รายการมีมูลค่าส่งออกเฉลี่ย (2549-2551) ร้อยละ 67.75 ของมูลค่าส่งออกรวม



สินค้าที่ไทยนำเข้าจากซีลี

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินแร่โลหะและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสด/แช่เย็นแช่แข็งแปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป เชื้อกระดาษและเศษกระดาษ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ไม้ซุง ไม้แปรรูป เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้เป็นต้น โดยทั้ง 10 รายการมีมูลค่าส่งออกเฉลี่ย (2549-2551) ร้อยละ 96.54 ของ มูลค่าส่งออกรวม



ประโยชน์ทางการค้า

1. เกิดการขยายการค้าและการลงทุนระหว่างสองประเทศมากขึ้น
2. สินค้าส่งออกไทยจะมีการขยายมากขึ้น
3. สำหรับสินค้าที่ไม่เคยส่งออกมาก่อนจะมีการส่งออกไปซีลีได้มากขึ้น
4. การค้าและการลง FTA จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าบริการและขยายการลงทุนมากขึ้น



ความตกลงการค้าเสรีไทย-อินเดีย

(Thailand - India Free Trade Agreement: TAFTA)



ประวัติความเป็นมา

การค้าไทย-อินเดียในยุคสมัยปัจจุบันมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะนับตั้งแต่ไทยและอินเดียลงนามความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างกัน โดยเริ่มลดภาษีในกรอบ **Early Harvest Scheme** สำหรับสินค้า 83 รายการตั้งแต่ปี 2547 (ภาษีเหลือร้อยละ 0 ตั้งแต่ปี 2549) รวมถึงความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดียที่มีผลตั้งแต่ปี 2553 อย่างไรก็ตาม การค้าไทย-อินเดียยังถือว่ามีโอกาสที่ขยายตัวได้อีกมาก โดยปัจจุบัน ไทยเป็นคู่ค้าที่สำคัญอันดับ 4 ของอินเดียในอาเซียน รองจาก สิงคโปร์ อินโดนีเซียและมาเลเซีย



การเปิดเสรีการค้าสินค้า

- **อินเดีย** ในปี 2549 ขยายตัว 97% เมื่อเทียบกับปี 2547 ขณะที่การนำเข้าจากอินเดียในปี 2549 เพิ่มขึ้น 41% เมื่อเทียบกับปี 2547
- **ไทย** ไทยส่งออกไปอินเดียขยายตัว 65.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2549 ขณะที่ไทยนำเข้าจากอินเดียเพิ่มขึ้น 25.7% ส่งผลให้ไทยเกินดุลการค้ากับอินเดีย 389.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ



ข้อผูกพันทางภาษีของอินเดีย

- 1. ในช่วง 2552-2553 ขณะที่ทั่วโลกได้รับผลกระทบจากวิกฤติการเงิน ส่งผลให้การส่งออกลดลงหรือติดลบ แต่เศรษฐกิจของอินเดียก็สามารถเติบโตประมาณร้อยละ 8 โดยมีภาคการผลิตเป็นปัจจัยหลักดัน
- 2. อินเดียมีประชากร 1.13 พันล้านคน มีประชาชนในวัยแรงงานจำนวน 625 ล้านคน อินเดียเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่สามารถส่งออกแรงงานในสาขาต่างๆ เช่น นักวิทยาศาสตร์ วิศวกร พยาบาลไปทำงานทั่วโลก อินเดียมีทรัพยากรแร่ธาตุมากมาย



ข้อผูกพันทางภาษีของอินเดีย

- 3. ได้เปิดช่องทางให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในอินเดียเพิ่มขึ้นใน ปี 2549-2550 บริษัทต่างชาติได้เข้ามาลงทุนในสาขาอสังหาริมทรัพย์ การก่อสร้างต่างๆ ภาคบริการ การคมนาคมสื่อสาร อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 4. ปัจจุบัน อินเดียเปิดรับการลงทุนในสาขาต่างๆ อาทิ การผลิตกระแสไฟฟ้า การก่อสร้างถนน การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ท่าเรือ ระบบโทรคมนาคม การแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ



ข้อผูกพันทางภาษีของไทย

- 1. การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.7 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวในปี 2560
- 2. การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 โดยการลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.6
- 3. มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปแบบเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.9 และเป็นการปรับเพิ่มจากการขยายตัวร้อยละ 6.8 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับเพิ่มสมมติฐานราคาและปริมาณการส่งออกสินค้าจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 – **2.5** และร้อยละ 4.8 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา



การลงทุนไทย-อินเดีย

ปริมาณการค้าการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น นอกจากจะมาจากมูลค่าการส่งออกแล้ว ส่วนหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัดก็คือ การลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนในอินเดียที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย รวมถึงนักลงทุนไทย ที่เข้าไปลงทุนในอินเดีย โดยตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นมา นักลงทุนอินเดียเข้ามาลงทุนในไทยมากถึง 1,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่ หน่วยงานด้านการลงทุนของอินเดียเปิดเผยว่า นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุนในอินเดียตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คิดเป็นมูลค่า 65 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ข้อมูลดังกล่าวกลับตรงกันข้ามกับของไทย ที่ระบุว่า นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุนในอินเดียมากถึง 800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ



ปัญหาและอุปสรรคการค้า

ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่มีการติดตามด้วยความวิตกกังวลถึงสภาวะการส่งออกที่ถดถอยลง ทำให้สิ่งหนึ่งที่ไทยต้องมีการเตรียมพร้อมตั้งรับมือคือ การหาตลาดใหม่เพื่อการส่งออกภายใต้การแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมถึงตลาดอย่างอินเดียที่กำลังมีภาวะการเจริญเติบโตสูง เนื่องจากอินเดียเป็นประเทศที่มีประชากรกว่าหนึ่งพันสองร้อยล้านคน จึงเป็นที่จับตามองของกลุ่มคู่ค้ามากขึ้นในปัจจุบันแม้การค้าระหว่างไทย-อินเดีย ถือว่าไม่ใช่เรื่องใหม่เพราะไทยถือเป็นคู่ค้ากับอินเดียมาช้านาน



ปัญหาและอุปสรรคการค้า

- สำหรับประเทศไทยก็ยังคงเป็นเพียงการเจรจาทางการค้าที่ไม่ได้ มีการจัดทำข้อตกลงร่วมที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม แต่ปัจจุบันได้มีการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทย-อินเดีย ซึ่งเริ่มส่งผลให้การค้าระหว่างไทยกับอินเดียมีช่องทางสดใส แม้ว่าในกรอบ **FTA** ไทย-อินเดีย จะสะดุดอยู่แค่สินค้า **Early Harvest 82** รายการ และยังไม่มีความหวังว่าจะมีการคืบหน้าต่อ ส่วนกรอบ **FTA** อาเซียน-อินเดีย ก็ต้องรอผลในวันที่ 1 มกราคม 2553 เป็นต้น





ความตกลงการค้าเสรี ไทย-ออสเตรเลีย

(Thailand - Australia Free Trade Agreement: TAFTA)

ความเป็นมา

ความตกลงการค้าเสรี ไทย-ออสเตรเลีย หรือ Thailand-Australia Free Trade Agreement (TAFTA) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2548 โดยกำหนดให้ ไทยและออสเตรเลียเริ่มเปิดเสรีการค้าทั้งในด้านสินค้า การบริการ และการลงทุน ระหว่างกัน รวมทั้งร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภายใน เช่น มาตรการด้านสุขอนามัยที่เข้มงวดของออสเตรเลีย และมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด และในสาขาต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า อาทิ พาณิชยกรรม อิเล็กทรอนิกส์ ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ และนโยบายการแข่งขัน เป็นต้น

การเปิดเสรีการค้าสินค้า

ออสเตรเลีย ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 ออสเตรเลียลดภาษีเป็น 0 ไปแล้วจำนวน 96.07% ของจำนวนรายการสินค้าทั้งหมด ส่วนรายการที่เหลือ ได้แก่ สิ่งทอและเสื้อผ้า จัดเป็นสินค้าอ่อนไหว ซึ่งจะลดภาษีเป็น 0 ในปี 2558

ไทย ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 ไทยลดภาษีเป็น 0 ไปแล้วจำนวน 93.28% ของจำนวนรายการสินค้าทั้งหมด ส่วนรายการที่เหลือเป็นสินค้าอ่อนไหว เช่น สินค้าปศุสัตว์ (เนื้อวัว เนื้อหมู นม เนย) ชา และกาแฟ จะทยอยลดภาษีเป็น 0 ในปี 2558/2563

ข้อผูกพันทางภาษีของออสเตรเลีย

1. สินค้าจำนวน 5,383 รายการ หรือร้อยละ 83.21 ของรายการทั้งหมด ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ทันที ในวันที่ 1 ม.ค. 2548
2. สินค้าจำนวน 786 รายการ หรือร้อยละ 12.86 ของรายการทั้งหมด ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายใน 5 ปี (ปี 2553)
3. สินค้าอ่อนไหว ได้แก่ สิ่งทอและเสื้อผ้าจำนวน 239 รายการ หรือร้อยละ 3.91 ของรายการทั้งหมด ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายใน 10 ปี (ปี 2558)
4. สินค้าที่ใช้มาตรการการปกป้องพิเศษ มี 2 รายการ ได้แก่ ทุ่นากระป๋อง สับปะรดแปรรูปและน้ำสับปะรด โดยมาตรการนี้สิ้นสุดเมื่อปี 2551

ข้อมูลพื้นฐานทางภาษีของไทย

1. สินค้าจำนวน 2,724 รายการ หรือร้อยละ 49.48 ของรายการทั้งหมด ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ทันที ในวันที่ 1 ม.ค. 2548
2. สินค้าจำนวน 2,411 รายการ หรือร้อยละ 43.80 ของรายการทั้งหมด ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายใน 5 ปี (ปี 2553)
3. สินค้าอุตสาหกรรมอ่อนไหว จำนวน 295 รายการ เช่น สิ่งพิมพ์ ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายใน 10 ปี (ปี 2558)
4. สินค้าเกษตรอ่อนไหว จำนวน 71 รายการ เช่น เนื้อวัว เนื้อหมู นม เนย ชา กาแฟ ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายใน 10-15 ปี (ปี 2563)

การลงทุน ระหว่างไทย - ออสเตรีย

ในปี 2015 (ม.ค.) ออสเตรียมีเงินลงทุนโดยตรงในประเทศไทยลดลงมูลค่า 413.51 ล้านบาท ขณะที่ออสเตรียได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนใน ปี 2015 (ม.ค.-มิ.ย.) จำนวน 6 โครงการ (มากกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าจำนวน 3 โครงการ) มีมูลค่า การลงทุนรวมทั้งสิ้น 652 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 413.4



ปัญหาและอุปสรรคการค้า

3.1 มาตรการด้านสุขอนามัย (SPS measures) ของออสเตรเลียมีความเข้มงวดมาก โดยอ้างว่าเป็นประเทศเกาะ ทำให้สินค้าเกษตรหลายชนิดไม่สามารถเข้าไปจำหน่ายได้

3.2 กฎหมายควบคุมคุณภาพอาหารตาม Australian Food Standard Code ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการกักกันและตรวจสอบคุณภาพอาหารนำเข้ามีความเข้มงวด โดยแบ่งประเภทอาหารเป็นสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง กลาง และต่ำ หากพบว่าผู้ส่งออกไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด จะส่งสินค้ากลับหรือทำลาย ทำให้ต้นทุนสินค้าสูง

ปัญหาและอุปสรรคการค้า

3.3 ออสเตรเลียใช้เวลาพิจารณาเปิดตลาดสินค้าเกษตรจากไทยนานมาก และมักจะกำหนด มาตรฐานที่สูงกว่ามาตรฐานสากล และไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่คุ้มทุนในเชิงพาณิชย์

3.4 การใช้มาตรการทางภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด ในกรณีที่ผู้ผลิตในประเทศฟ้องร้องต่อรัฐบาลว่าสินค้านั้นนำเข้าทำให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมในประเทศได้

3.5 สินค้าไทยถูกแย่งตลาดจากจีน และอินโดนีเซีย เนื่องจากราคาสินค้าถูกกว่า เช่น รองเท้า เสื้อผ้าสำเร็จรูป และของเล่นรวมทั้งข้าว ซึ่งออสเตรเลียสามารถปลูกเองได้

ข้อตกลงการค้าเสรีไทย-ญี่ปุ่น

Janpan – Thailand Economic Partnership Agreement :

JTEPA

JAPAN





ความเป็นมา



ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย – ญี่ปุ่น (Japan – Thailand Economic Partnership Agreement: JTEPA) เป็นความตกลงที่ครอบคลุมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย – ญี่ปุ่น แบบรอบด้าน ซึ่งลงนามโดย อดีตนายกรัฐมนตรี พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ กับ อดีตนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น นายชินโซ อาเบะเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2550 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 ครอบคลุม 19 สาขา ได้แก่

- (1) การค้าสินค้า ครอบคลุมการลดภาษีสินค้าระหว่างกันกว่าร้อยละ 90
- (2) กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า
- (3) พิธีการศุลกากร เน้นความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การค้าระหว่างกัน
- (4) การค้าไร้กระดาษ เน้นความร่วมมือ เพื่อพัฒนาไปสู่การค้าไร้กระดาษ

5) การยอมรับร่วมกัน เน้นให้มีการยอมรับหน่วยตรวจรับรองมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

(6) การค้าบริการ กำหนดกรอบสำหรับการเปิดเสรีการค้าบริการ

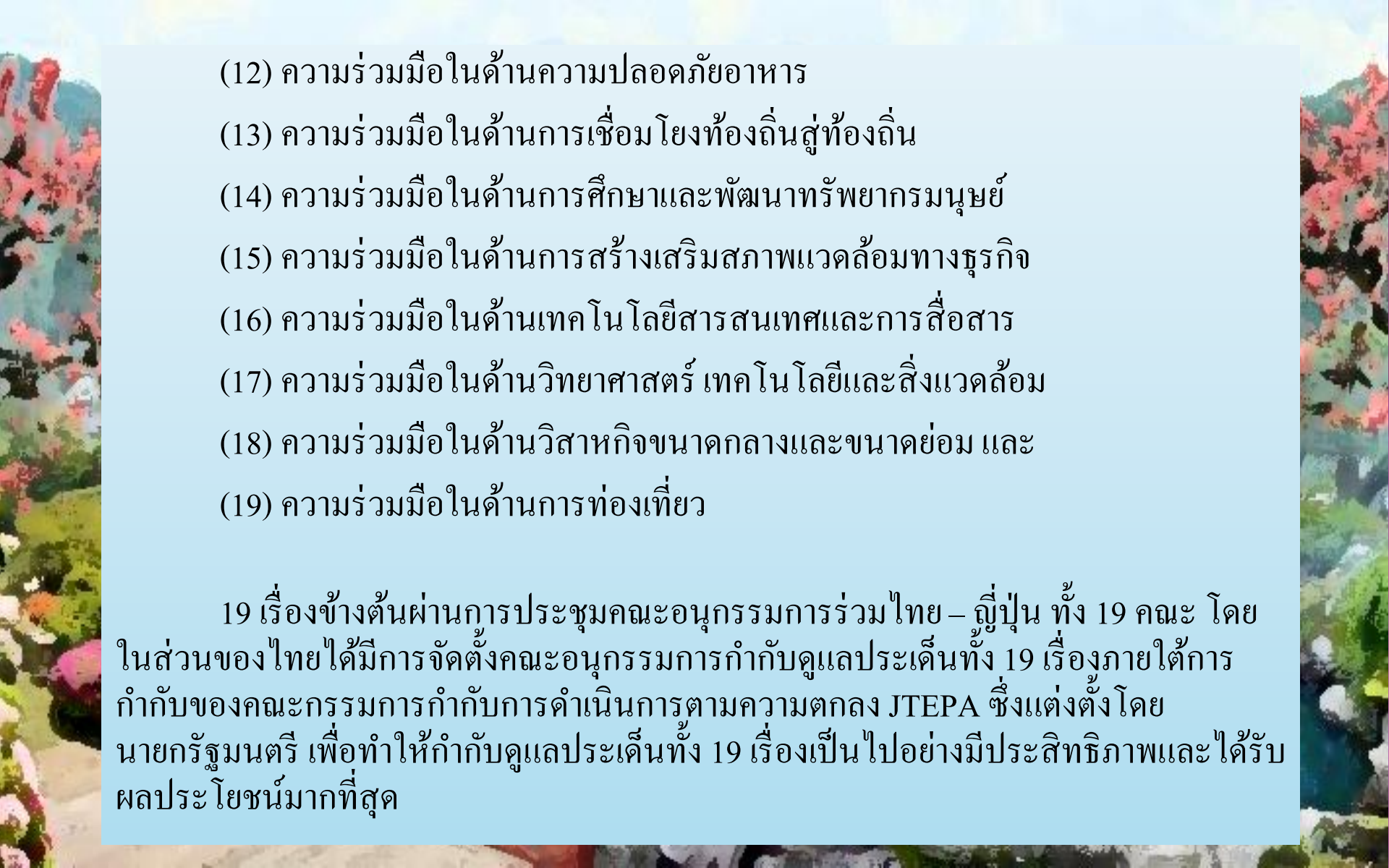
(7) การลงทุน ครอบคลุมการเปิดเสรีและการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน

(8) การเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา ครอบคลุมประเด็นการให้อนุญาตเข้าเมืองและพำนักอยู่ในประเทศชั่วคราว รวมทั้งกำหนดกลไกหารือเกี่ยวกับการยอมรับมาตรฐานอาชีพ

(9) ทรัพย์สินทางปัญญา เน้นให้มีการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเพียงพอ มีประสิทธิผลและไม่เลือกปฏิบัติโดยยึดตามความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS) และกฎหมายของไทยในปัจจุบัน

(10) การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ เน้นความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล

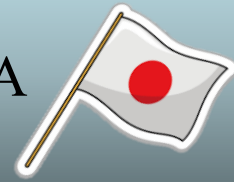
(11) ความร่วมมือในด้านเกษตร ป่าไม้และประมง

- 
- (12) ความร่วมมือในด้านความปลอดภัยอาหาร
 - (13) ความร่วมมือในด้านการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น
 - (14) ความร่วมมือในด้านการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - (15) ความร่วมมือในด้านการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ
 - (16) ความร่วมมือในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 - (17) ความร่วมมือในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
 - (18) ความร่วมมือในด้านวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ
 - (19) ความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยว

19 เรื่องข้างต้นผ่านการประชุมคณะอนุกรรมการร่วมไทย – ญี่ปุ่น ทั้ง 19 คณะ โดยในส่วนของไทยได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการกำกับดูแลประเด็นทั้ง 19 เรื่องภายใต้การกำกับของคณะกรรมการกำกับการดำเนินการตามความตกลง JTEPA ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี เพื่อให้กำกับดูแลประเด็นทั้ง 19 เรื่องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับผลประโยชน์มากที่สุด



อุปสรรคในการใช้สิทธิประโยชน์จาก JTEPA



- (1) ผู้ประกอบการไม่สามารถขอใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้ JTEPA ได้ เนื่องจากสินค้าของตนอยู่นอกรายการลดภาษี ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกของ ไทยที่อยู่นอกรายการลดภาษีชั่วคราวซึ่งจะต้องนำมาเจรจากับญี่ปุ่นอีกครั้งหนึ่ง เช่น น้ำตาลดิบและอาหารปรุงแต่งอื่น ๆ ในขณะที่สินค้าส่งออกของไทยที่อยู่นอกรายการลดภาษีถาวร เช่น ปลาหมึกกระดองและปลาหมึกกล้วย ข้าวที่สีแล้ว เป็นต้น
- (2) สัดส่วนมูลค่าภาษีที่ประหยัดได้ไม่สูงมากพอที่จะตัดสินใจใช้สิทธิประโยชน์จาก JTEPA
- (3) ผู้ประกอบการไม่เข้าใจสาระสำคัญของ JTEPA และขาดความกระตือรือร้นในการขอใช้สิทธิประโยชน์ เช่น ไม่ทราบขั้นตอนและกระบวนการขอใช้สิทธิประโยชน์ หรือเลือกที่จะไม่ดำเนินการขอใช้สิทธิประโยชน์หากลูกค้าชาวญี่ปุ่นไม่ได้ขอมมา



อุปสรรคในการใช้สิทธิประโยชน์จาก JTEPA



(4) ผู้ประกอบการไม่สามารถผลิตสินค้า และจัดทำระบบบัญชีให้สอดคล้องตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าหรือตามที่มีความตกลงกำหนดลักษณะไว้ได้ เช่น ทุนสำรองป้องกัน สับปะรดสด อาหารสุนัขและแมว พรม เครื่องนุ่งห่มบางรายการ

(5) ผู้ประกอบการเห็นว่ากระบวนการขอใช้สิทธิประโยชน์ยุ่งยาก และบางครั้งไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกเท่าที่ควร เช่น ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยมีกำลังคนไม่เพียงพอสำหรับติดต่อกับกรมศุลกากรเพื่อขอรับการสิทธิพิเศษทางภาษี



การใช้ประโยชน์จาก JTEPA แยกรายอุตสาหกรรม



(1) อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ภายใต้ JTEPA ญี่ปุ่นลดภาษีศุลกากรให้เหลือร้อยละ 0 – 10 ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า โดยอัตราภาษีภายใต้ JTEPA อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าของอัตราภาษีปกติ และไม่มีการกำหนดเพดานปริมาณการนำเข้าในการใช้สิทธิประโยชน์ ผู้ส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับจากไทยจึงมีการใช้สิทธิประโยชน์จาก JTEPA สูงถึงร้อยละ 95.6

(2) อุตสาหกรรมอาหาร ผู้ประกอบการใช้สิทธิประโยชน์ในการส่งออกอาหารร้อยละ 65.6 เนื่องจาก JTEPA ให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรครอบคลุมสินค้าหลายรายการมากกว่าความตกลงอื่น และมีมูลค่าภาษีที่สามารถประหยัดได้ที่ค่อนข้างสูง องค์กรที่ดี อุปสรรคที่สำคัญในการใช้สิทธิประโยชน์จาก JTEPA ได้แก่ สินค้าบางรายการไม่ผ่านกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า และมาตรการด้านความปลอดภัยอาหารของญี่ปุ่นมีความเข้มงวดมาก



การใช้ประโยชน์จาก JTEPA แยกรายอุตสาหกรรม



(3) อุตสาหกรรมเครื่องหนังและรองเท้า อัตราภาษีศุลกากรของญี่ปุ่นภายใต้ JTEPA ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากสินค้าส่วนใหญ่ไม่ได้ลดภาษีในทันที แต่จะทยอยลดลงในปีที่ 8 (ปี 2558) เนื่องจากญี่ปุ่นยังให้การคุ้มครองอุตสาหกรรมนี้อยู่ในระดับที่สูง ทำให้ผู้ประกอบการไทยใช้สิทธิประโยชน์ในการส่งออกไปยังญี่ปุ่นร้อยละ 34

(4) อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับประโยชน์จาก JTEPA มากที่สุดอุตสาหกรรมหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สินค้าบางรายการยังมีปัญหาในการเข้าสู่ตลาดญี่ปุ่น เช่น พรหม ซึ่งควรมีการเจรจากับญี่ปุ่นเพื่อทบทวนกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า อย่างไรก็ตาม มาตรการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มยังไม่มี การดำเนินการที่เป็นรูปธรรมมากนัก โดยฝ่ายไทยและฝ่ายญี่ปุ่นยังอยู่ในระหว่างการเจรจาให้มีการดำเนินการเป็นรูปธรรมมากขึ้น



การใช้ประโยชน์จาก JTEPA แยกรายอุตสาหกรรม



(5) อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยญี่ปุ่นมีอัตราภาษีศุลกากรที่ร้อยละ 0 ทุกรายการ ในขณะที่ไทยมีอัตราภาษีศุลกากรในระดับที่ต่ำทุกรายการอยู่แล้ว ดังนั้น การใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากรจาก JTEPA จึงไม่ได้เป็นประเด็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ไทยสามารถได้ประโยชน์จาก JTEPA ในเรื่องการยอมรับร่วมกัน ในส่วนของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า

(6) อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ไม่ได้ได้รับประโยชน์จาก JTEPA มากนัก เพราะอัตราภาษีศุลกากรของญี่ปุ่นส่วนใหญ่อยู่ที่ร้อยละ 0 อยู่แล้ว และอัตราภาษีส่งออกภายใต้ JTEPA เมื่อเทียบกับภายใต้ความตกลงอื่นมีน้อยมาก

(7) อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ภาคนำเข้าของไทยได้รับประโยชน์จาก JTEPA มากเนื่องจากประหยัดภาษีศุลกากรได้ถึง 6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ



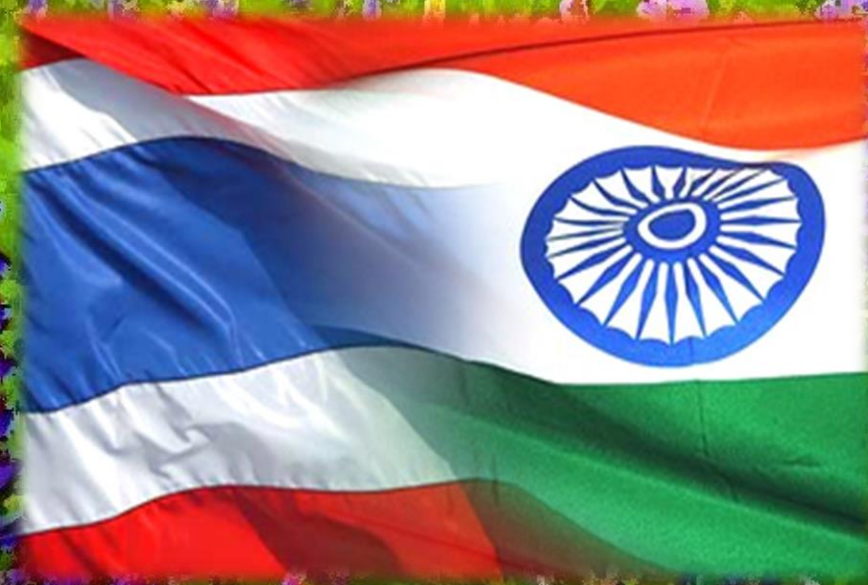
การใช้ประโยชน์จาก JTEPA แยกรายอุตสาหกรรม



(8) อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ไทยส่งออกเหล็กไปยังญี่ปุ่นในมูลค่าที่ไม่มากนัก และภาษีศุลกากรของญี่ปุ่นอยู่ในระดับร้อยละ 0 อยู่แล้ว จึงไม่มีการใช้สิทธิประโยชน์จาก JTEPA ในทางกลับกัน JTEPA ส่งผลให้ไทยซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญเป็นอันดับ 3 ของญี่ปุ่นต้องลดภาษีศุลกากรให้แก่ญี่ปุ่น โดยไทยกำหนดโควตานำเข้าเพื่อให้เวลาปรับตัวแก่ผู้ประกอบการไทย ทั้งนี้ การนำเข้าเหล็กของไทยยังไม่ได้สูงจนเต็มโควตา ดังนั้น รัฐบาลจึงยังไม่มีควมจำเป็นต้องขยายโควตาตามที่ญี่ปุ่นเรียกร้อง สำหรับโครงการความร่วมมืออุตสาหกรรมเหล็กไทย – ญี่ปุ่น มีความคืบหน้าบ้างแต่ยังมีปัญหาในบางส่วนเช่น การฝึกอบรมส่วนใหญ่อำกัคอยู่เพียงบริษัทร่วมกับญี่ปุ่นเท่านั้น

ความตกลงการค้าเสรี ไทย-อินเดีย

(Thailand - India Free Trade Agreement: TAFTA)



ประวัติความเป็นมา

การค้าไทย-อินเดียในยุคสมัยปัจจุบันมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะนับตั้งแต่ไทยและอินเดียนลงนามความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างกัน โดยเริ่มลดภาษีในกรอบ **Early Harvest Scheme** สำหรับสินค้า 83 รายการตั้งแต่วันที่ 2547 (ภาษีเหลือร้อยละ 0 ตั้งแต่วันที่ 2549) รวมถึงความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดียที่มีผลตั้งแต่วันที่ 2553 อย่างไรก็ตาม การค้าไทย-อินเดียยังถือว่ามีโอกาสที่ขยายตัวได้อีกมาก โดยปัจจุบัน ไทยเป็นคู่ค้าที่สำคัญอันดับ 4 ของอินเดียในอาเซียน รองจาก สิงคโปร์ อินโดนีเซียและมาเลเซีย



การเปิดเสรีการค้าสินค้า

- **อินเดีย** ในปี 2549 ขยายตัว 97% เมื่อเทียบกับปี 2547 ขณะที่การนำเข้าจากอินเดียในปี 2549 เพิ่มขึ้น 41% เมื่อเทียบกับปี 2547 ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2550
- **ไทย** ไทยส่งออกไปอินเดียขยายตัว 65.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2549 ขณะที่ไทยนำเข้าจากอินเดียเพิ่มขึ้น 25.7% ส่งผลให้ไทยเกินดุลการค้ากับอินเดีย 389.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนเกือบ 6.8% ของมูลค่าเกินดุลการค้าของไทยทั้งหมด 5,716.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2550



ข้อผูกพันทางภาษีของอินเดีย

- 1. ในช่วง 2552-2553 ขณะที่ทั่วโลกได้รับผลกระทบจากวิกฤติการเงิน ส่งผลให้การส่งออกลดลงหรือติดลบ แต่เศรษฐกิจของอินเดียก็สามารถเติบโตประมาณร้อยละ 8 โดยมีภาคการผลิตเป็นปัจจัยผลักดัน สัดส่วนของภาคการผลิตของอินเดียคิดเป็นร้อยละ 27 ของเศรษฐกิจ 1.2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 2. อินเดียมีประชากร 1.13 พันล้านคน มีประชาชนในวัยแรงงานจำนวน 625 ล้านคน อินเดียเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่สามารถส่งออกแรงงานในสาขาต่างๆ เช่น นักวิทยาศาสตร์ วิศวกร พยาบาลไปทำงานทั่วโลก อินเดียมีทรัพยากรแร่ธาตุมากมาย



ข้อผูกพันทางภาษีของอินเดีย

- 3. ได้เปิดช่องทางให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในอินเดียเพิ่มขึ้นอย่างในปี 2549-2550 บริษัทต่างชาติได้เข้ามาลงทุนในสาขาอสังหาริมทรัพย์ การก่อสร้างต่างๆ ภาคบริการ การคมนาคมสื่อสาร อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 4. ปัจจุบัน อินเดียเปิดรับการลงทุนในสาขาต่างๆ อาทิ การผลิตกระแสไฟฟ้า การก่อสร้างถนน การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ท่าเรือ ระบบโทรคมนาคม การแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ



ข้อผูกพันทางภาษีของไทย

- 1. การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวในปี 2560
- 2. การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.9 ในปี 2560 โดยการลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.2 ในปี 2560
- 3. มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐฯ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.7 ในปี 2560 และเป็นการปรับเพิ่มจากการขยายตัวร้อยละ 6.8 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับเพิ่มสมมติฐานราคาและปริมาณการส่งออกสินค้าจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 – 2.5 และร้อยละ 4.8 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา



การลงทุนไทย-อินเดีย

ปริมาณการค้าการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น นอกจากจะมาจากมูลค่าการส่งออกแล้ว ส่วนหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัดก็คือ การลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนในอินเดียที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย รวมถึงนักลงทุนไทย ที่เข้าไปลงทุนในอินเดีย โดยตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นมา นักลงทุนอินเดียเข้ามาลงทุนในไทยมากถึง 1,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่ หน่วยงานด้านการลงทุนของอินเดียเปิดเผยว่า นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุนในอินเดียตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คิดเป็นมูลค่า 65 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ข้อมูลดังกล่าวกลับตรงกันข้ามกับของไทย ที่ระบุว่า นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุนในอินเดียมากถึง 800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ



ปัญหาและอุปสรรคการค้า

ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่มีการติดตามด้วยความวิตกกังวลถึงสภาวะการส่งออกที่ถดถอยลง ทำให้สิ่งหนึ่งที่ไทยต้องมีการเตรียมพร้อมตั้งรับมือคือ การหาตลาดใหม่เพื่อการส่งออกภายใต้การแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมถึงตลาดอย่างอินเดียที่กำลังมีภาวะการเจริญเติบโตสูงเนื่องจากอินเดียเป็นประเทศที่มีประชากรกว่าหนึ่งพันสองร้อยล้านคน จึงเป็นที่จับตามองของกลุ่มคู่ค้ามากขึ้นในปัจจุบันแม้การค้าระหว่างไทย-อินเดีย ถือว่าไม่ใช่เรื่องใหม่เพราะไทยถือเป็นคู่ค้ากับอินเดียมาช้านาน แต่ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนร่วมระหว่างทั้งสองประเทศที่ผ่านมามีภายใต้กรอบความร่วมมือ ถือเป็นแนวคิดที่มีการพูดถึงในระยะหลายปีที่ผ่านมา แต่ทั้งหมด



ปัญหาและอุปสรรคการค้า

- สำหรับประเทศไทยก็ยังคงเป็นเพียงการเจรจาทางการค้าที่ไม่ได้ มีการจัดทำข้อตกลงร่วมที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม แต่ปัจจุบันได้มีการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทย-อินเดีย ซึ่งเริ่มส่งผลให้การค้าระหว่างไทยกับอินเดียมีช่องทางสดใส แม้ว่าในกรอบ **FTA** ไทย-อินเดีย จะสะดุดอยู่แค่สินค้า **Early Harvest 82** รายการและยังไม่มีวิวัฒนาการคืบหน้าต่อ ส่วนกรอบ **FTA** อาเซียน-อินเดีย ก็ต้องรอผลในวันที่ 1 มกราคม 2553 เป็นต้น



ความตกลงการค้าเสรี ไทย-สหรัฐฯ
FTA Thailand - USA





ความเป็นมา

ไทยและสหรัฐฯ มีสนธิสัญญาไมตรีและการพาณิชย์ตั้งแต่ปี 2376 นับถึงปัจจุบันมีทั้งสิ้น 5 ฉบับ ฉบับปัจจุบันได้ลงนามเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2509 มีขอบเขตความร่วมมือครอบคลุมกว้างขวางทางด้านมิตรภาพ การพาณิชย์ และการเดินเรือ โดยมีการกำหนดให้คนชาติและนิติบุคคลของแต่ละประเทศได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) โดยครอบคลุมธุรกิจบริการทั้งหมด ยกเว้นธุรกิจ 6 ประเภท ได้แก่ การสื่อสาร การขนส่ง การดูแลทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การธนาคารที่เกี่ยวข้องกับการรับฝากเงิน การค้าภายในที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมือง และการแสวงหาผลประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ

ประโยชน์ทางการค้า

ไทย-สหรัฐฯ ยังได้เริ่มเจรจา FTA ขณะนี้อยู่ระหว่างเตรียมการเจรจา สำหรับการเจรจา FTA กับสหรัฐฯ จะอยู่ในรูปของการขยายการค้า โอกาสในการส่งออกและการพัฒนาเทคโนโลยี อย่างไรก็ตาม การทำ FTA ย่อมต้องมีทั้งประโยชน์และผลกระทบประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ

- สามารถรักษาส่วนแบ่งการตลาดและการได้เปรียบดุลการค้ากับสหรัฐฯ ไว้ต่อไป โดยเฉพาะสินค้าในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ เช่น กุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง สับปะรดกระป๋อง อาหารแปรรูป สิ่งทอและเสื้อผ้า เครื่องประดับและอัญมณี
- มีโอกาสในการขยายตลาดสินค้าใหม่ๆ เช่น รถยนต์และรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก สินค้าเกษตรบางรายการที่สหรัฐฯ มีการใช้มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีและมาตรการอุดหนุนค่อนข้างสูง
- มีการลงทุนและเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจมากขึ้น ในสาขาที่ไทยมีศักยภาพแต่ขาดเงินทุน และเทคโนโลยี เช่น พลังงาน ยานยนต์ เป็นต้น
- สาขาบริการ ที่ไทยจะได้ประโยชน์ เช่น การท่องเที่ยว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นฐานครัวไทยสู่โลก ภัตตาคาร สปา และนวดแผนไทย เป็นต้น

อุปสรรคทางการค้า

1. การที่สหรัฐฯ ยังคงอัตราดอกเบี้ยต่ำนั้น ทำให้นักลงทุนหันมาหาผลตอบแทนในภูมิภาคเอเชีย (carry trade) โดยเฉพาะในตลาดอสังหาริมทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อย่างต่อเนื่อง (เพื่อการเก็งกำไร)
2. ความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจโลก ทำให้นักลงทุนหันไปหาตลาดที่มีความปลอดภัยสูง (เพื่อลดความเสี่ยง)
3. ความต้องการที่จะเพิ่มการส่งออกของสหรัฐฯ เพื่อเพิ่มการสร้างงานภายในประเทศอย่างมากนั้น คาดว่าน่าจะทำให้สหรัฐฯ หันมากดดันประเทศคู่ค้าให้เปิดตลาดต่างๆ มากขึ้น ดังจะเห็นสัญญาณได้จากการเข้าร่วมการเจรจา TPP ของสหรัฐฯ
4. ถึงแม้การส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ จะฟื้นตัวอย่างน่าพอใจ แต่ไทยอาจไม่สามารถพึ่งพาตลาดส่งออกสหรัฐฯ ได้เช่นเดิมในระยะยาว เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจและสภาพตลาดสินเชื่อดังตัว ทำให้ผู้บริโภคอเมริกันเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาออมมากขึ้น



สินค้าที่มีการส่งออกและนำเข้า

กลุ่มสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากอัตราภาษีที่ลดลงภายใต้ข้อตกลง FTA เป็นอุตสาหกรรมที่ปัจจุบันมีอัตราภาษีสูง ซึ่งถ้าพิจารณาจากอัตราภาษีปกติ และอัตราภาษีพิเศษ แล้ว กลุ่มสินค้าส่งออกสำคัญของไทยที่สหรัฐตั้งอัตราภาษีค่อนข้างสูง กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ สินค้าอาหาร เช่น บางรายการของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าและปลาซาร์ดีน ปลาแปรรูป เนื้อสัตว์แช่เย็นแช่แข็งและแปรรูป น้ำตาล ผลไม้

สินค้านำเข้ากลุ่มแฟชั่น เช่น เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ผ้าฝ้าย รองเท้า เครื่องหนัง ถุงมือ กระเป๋า อัญมณีและเครื่องประดับ และกลุ่มอื่นๆ เช่น เครื่องใช้เดินทาง เครื่องแก้วและเซรามิก รถยนต์เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ โดยรวมแล้วการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่ไม่รวมกุ้งและยางพารา (ซึ่งอัตราภาษีต่ำ) มีสัดส่วนต่อการส่งออกโดยรวมไปยังสหรัฐประมาณร้อยละ 12 ขณะที่สินค้านำเข้ามีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 20 สำหรับกลุ่มอื่นๆ มีสัดส่วนการส่งออกไม่สูงนัก

การค้าระหว่างไทยสหรัฐ

ไทยสหรัฐฯ เป็นคู่ค้าอันดับที่สามของไทย (รองจากจีนและญี่ปุ่น) มูลค่าการค้าระหว่างกันในปี 2559 คิดเป็นกว่า 36.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และเป็นผู้ลงทุนต่างชาติใหญ่เป็นลำดับสองของไทย (รองจากญี่ปุ่น) ทั้งนี้ สหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับ 1 ของไทย มีมูลค่ากว่า 24.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ คอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณีและเครื่องประดับ เป็นต้น ในขณะที่สหรัฐฯ เป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 3 ของไทย มีมูลค่ากว่า 12 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้านำเข้าที่สำคัญได้แก่ สินค้าประเภททุน (เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องจักรกล เครื่องยนต์) สินค้าสำหรับอุตสาหกรรม (ยาง ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์ พลาสติก) และสินค้าบริการ (สิทธิทางปัญญา) ไทยได้ดุลการค้ากับสหรัฐฯ มาโดยตลอด ในปี 2559 ไทยได้ดุลการค้า 12.21 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (หมายเหตุ: ข้อมูลสถิติดุลการค้าระหว่างฐานข้อมูลของไทยที่ประมวลโดยกระทรวงพาณิชย์)



เขตการค้าเสรีอาเซียน - เปรู

Thai-Peru Free Trade Agreement

ข้อมูลเบื้องต้นประเทศเปรู

เปรูเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ในเขตทวีปอเมริกาใต้ ทิศตะวันตกติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศเหนือติดกับเอกวาดอร์และโคลัมเบีย ทิศตะวันออกติดกับบราซิลและโบลิเวีย และทิศใต้ติดกับชิลี เปรูตั้งอยู่กึ่งกลางของ 2 ภูมิภาค คือ กลุ่มประเทศเมอร์โคซัวร์ (บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัยและอุรุกวัย) และกลุ่มแอนเดียน (โบลิเวีย โคลัมเบีย เอกวาดอร์ เวเนซุเอลา และเปรู) ทำให้มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมที่สุดแห่งหนึ่งที่จะเป็นช่องทางกระจายสินค้าไทยไปยังตลาดต่างๆในทวีปอเมริกาใต้ ซึ่งมีประชากรรวมกันมากกว่า 330 ล้านคนและมีรายได้ประชาชาติรวมกันกว่า 1,235 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ การค้าระหว่างไทยกับอเมริกาใต้นั้นมีศักยภาพที่จะขยายตัวต่อไปอีกมาก เนื่องจากปัจจุบันการค้าระหว่างไทยกับอเมริกาใต้ยังมีมูลค่าต่ำเมื่อเทียบกับการค้าของไทยกับภูมิภาคอื่นๆของโลก

ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

เปรูกำลังฟื้นตัวจากวิกฤตเศรษฐกิจ เศรษฐกิจในปี 2545เติบโตถึงร้อยละ 5.3 เท่ากับของไทย แต่เมื่อเทียบกับไทยแล้วภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของไทยมีเสถียรภาพกว่าของเปรู อย่างไรก็ตาม นักเศรษฐศาสตร์มองว่าภาวะเศรษฐกิจของเปรูขณะนี้มีความเสถียรภาพดีกว่าประเทศอื่นๆ ในละตินอเมริกา แม้พื้นที่ของเปรูจะมีขนาดใหญ่กว่าของไทย แต่จำนวนประชากรมีเพียงครึ่งหนึ่งของไทย แต่รายได้ประชาชาติต่อหัวของทั้งสองประเทศใกล้เคียงกัน โดยภาคบริการเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของเปรูเป็นอันดับหนึ่ง มีสัดส่วนถึงร้อยละ 64 ของ GDP รองลงมาคือภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตรตามลำดับ ในขณะที่ไทยมีสัดส่วนของภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 49 และ 42 ของ GDP

การค้าสินค้า

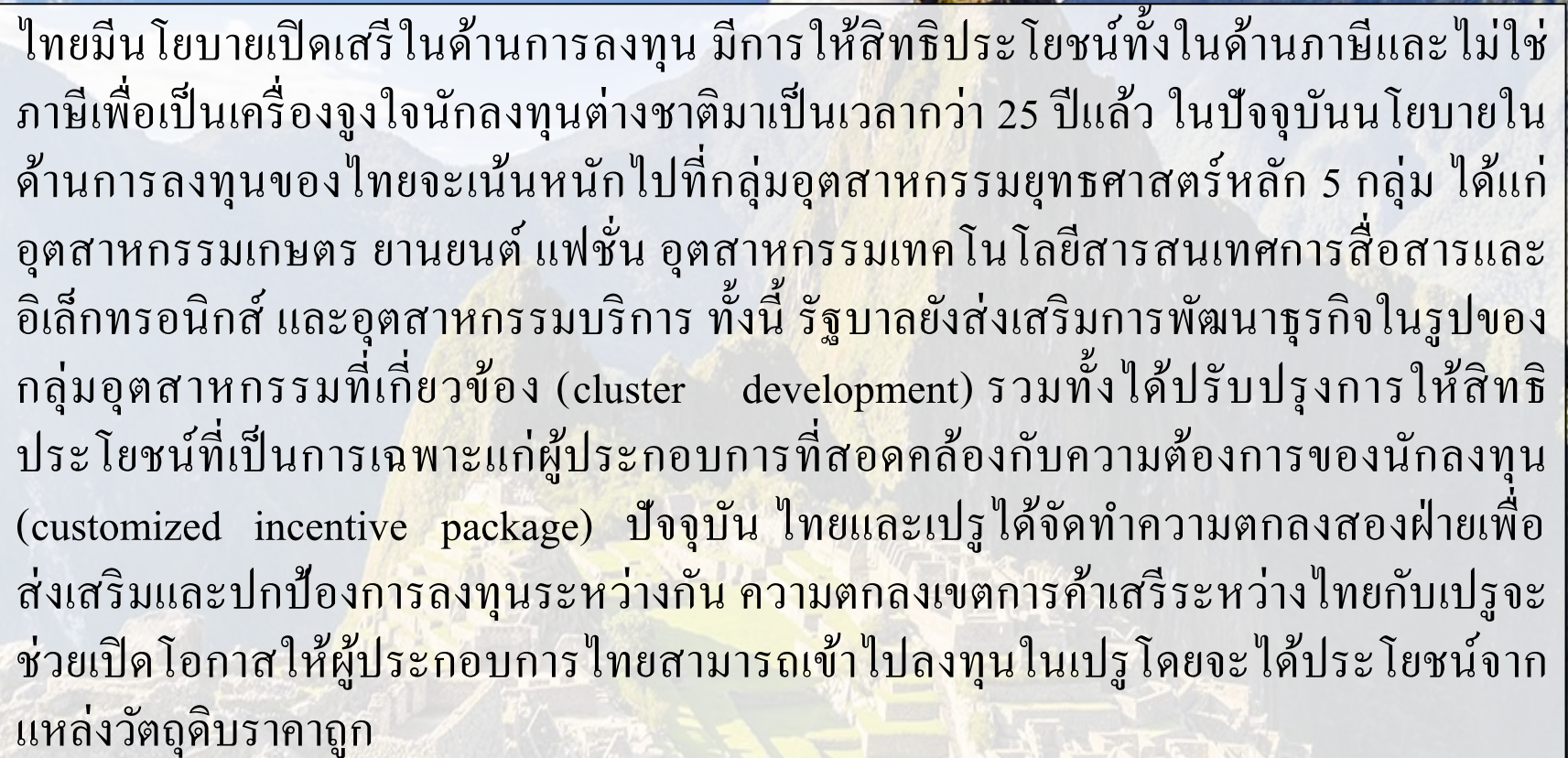
เปรูขาดดุลการค้าระหว่างประเทศมาโดยตลอดยกเว้นปี 2545 ซึ่งมีมูลค่าการค้า 15,065 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับการค้าระหว่างไทยกับเปรมีมูลค่าน้อยมาก ระหว่างปี 2541-2545 ไทยกับเปรมีการค้าต่อกันรวมมูลค่าเฉลี่ยปีละ 76.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ามาโดยตลอด ทั้งนี้การค้าที่ชลอตตัวระหว่างประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จาก 45.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2541 เป็น 104.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2544 แต่ในปี 2545 การค้ารวมลดลงเหลือ 54.8 ล้านดอลลาร์ โครงสร้างการผลิตสินค้าของเปรมีลักษณะคล้ายคลึงกับของไทย แต่เมื่อพิจารณาถึงสินค้าที่ผลิตและส่งออกจะมีความแตกต่างกัน สินค้าเกษตรที่เปรูผลิตส่วนใหญ่จะใช้ในการบริโภคในประเทศส่วนที่ส่งออกเช่น หน่อไม้ฝรั่ง เป็นสินค้าที่ไม่ได้แข่งขันกับสินค้าของไทย ยกเว้น กาแฟ ส่วนสินค้า อุตสาหกรรมที่เปรูส่งออกจะเป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานเสียส่วนใหญ่ ได้แก่ ทองคำ ทองแดง สังกะสี และน้ำมัน

สินค้าที่ไทยนำเข้าจากเปรูส่วนใหญ่เป็นสินค้าวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ ปลาป่น ดิบุก สังกะสี น้ำมันปลา ซึ่งสินค้าเหล่านี้ เปรูเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญของ ไทย ขณะเดียวกัน ไทยก็เป็นเป็นตลาดส่งออก ดิบุก และ ปลาป่นที่สำคัญของเปรู แต่สำหรับสินค้า อื่นๆ แล้ว ไทยเป็นตลาดที่มีความสำคัญไม่มากนัก นอกจากนี้ไทยเริ่มนำเข้าสินค้าใหม่ๆจากเปรู ได้แก่ น้ำผลไม้ ผ้าทอดด้วยขนสัตว์ ผ้าย/ด้ายผ้าย ผ้าย้าย เป็นต้น สินค้าที่ไทยส่งออกไปยังเปรู ส่วนใหญ่เป็นสินค้าสำเร็จรูป ได้แก่ รถปิคอัพ ตู้เย็น หลอดไฟฟ้า เครื่องซักผ้า คอมพิวเตอร์ และ วัตถุดิบสินค้าอุตสาหกรรม ได้แก่ เม็ดพลาสติก ด้ายใยสังเคราะห์ ยางรถ ทั้งนี้ไทยยังมีใช้แหล่ง นำเข้าสำคัญของเปรู



การลงทุน

โอกาสของการลงทุนในเปรูยังคงเปิดกว้าง โดยที่เปรูเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติมากมาย เช่น แร่ทองแดง เงิน ทองคำ น้ำมันปิโตรเลียม ทรัพยากรประมง รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ซึ่งรัฐบาลเปรูมีนโยบายให้การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ โดยเห็นได้จากนโยบายเปิดเสรีการลงทุนซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี 2533 ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีระหว่างประเทศ และมีกฎเกณฑ์การเคลื่อนย้ายแรงงานที่ค่อนข้างยืดหยุ่น มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเสรีซึ่งให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี นอกจากนี้ยังมีกรอบกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนในระดับที่น่าพอใจ นักลงทุนต่างชาติที่สำคัญซึ่งเข้ามาลงทุนในเปรูในรูปของ Foreign Direct Investment ได้แก่ สเปน สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ โดยส่วนมากเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ธุรกิจเหมืองแร่ พลังงาน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจการเงิน อย่างไรก็ตาม การลงทุนในเปรูยังคงมีความเสี่ยงอยู่มากเนื่องจากนักลงทุนไทยยังขาดประสบการณ์การลงทุนในภูมิภาคนี้ ทั้งยังต้องแข่งขันกับนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนก่อนหน้า



ไทยมีนโยบายเปิดเสรีในด้านการลงทุน มีการให้สิทธิประโยชน์ทั้งในด้านภาษีและไม่ใช้ภาษีเพื่อเป็นเครื่องจูงใจนักลงทุนต่างชาติมาเป็นเวลากว่า 25 ปีแล้ว ในปัจจุบันนโยบายในด้านการลงทุนของไทยจะเน้นหนักไปที่กลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หลัก 5 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตร ยานยนต์ แพ้ชั่น อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมบริการ ทั้งนี้ รัฐบาลยังส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจในรูปแบบของกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (cluster development) รวมทั้งได้ปรับปรุงการให้สิทธิประโยชน์ที่เป็นการเฉพาะแก่ผู้ประกอบการที่สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน (customized incentive package) ปัจจุบัน ไทยและเปรูได้จัดทำความตกลงสองฝ่ายเพื่อส่งเสริมและปกป้องการลงทุนระหว่างกัน ความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับเปรูจะช่วยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าไปลงทุนในเปรู โดยจะได้ประโยชน์จากแหล่งวัตถุดิบราคาถูก

โอกาส ความเป็นไปได้ และผลกระทบต่อประเทศไทย

เปรูจะเป็นประตูไปสู่ประชาคมแอนเดียนและกลุ่มเมอริโคซุ ซึ่งมีประชากรรวมกันถึง 340 ล้านคน ประกอบกับรายได้ต่อหัวของประชากรเปรูที่ใกล้เคียงกับของไทย และสภาพเศรษฐกิจของเปรูที่ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในละตินอเมริกาด้วยกัน ทำให้เปรูเหมาะที่จะเป็นฐานในการขยายการค้าการลงทุน ประกอบกับการที่สินค้าที่ผลิตและส่งออกของเปรูกับของไทยเป็นสินค้าที่มีระดับการพัฒนาและชนิดสินค้าที่แตกต่างกัน จึงไม่แข่งขันกัน โดยตรงการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างกัน น่าจะเป็นการส่งเสริมทำให้เกิดการขยายตัวทางด้านการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของทั้งสองประเทศ แต่ความพยายามที่จะขยายการค้าระหว่างกันก็ยังมีอุปสรรค เพราะการที่ไทยกับเปรูมีระยะทางที่ห่างไกลกันมากและการคมนาคมขนส่งที่ไม่สะดวกนัก การที่เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษานี้ ประกอบกับความไม่รู้จักกันเพียงพอ และความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศยังมีไม่มาก ทำให้นักธุรกิจส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะติดต่อค้าขายหรือไปลงทุนที่เปรูเท่าใดนัก

การค้าระหว่างไทยกับเปรู การส่งออก

ไทยส่งออกไปเปรูเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ยกเว้นในปี 2540-41 การส่งออกสินค้าไปเปรูลดลง เนื่องจากเปรูประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี 2545 ไทยส่งสินค้าออกไปเปรูมูลค่า 22.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 65.4 สำหรับช่วง 6 เดือนแรกของปี 2546 ส่งออกได้ 9.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ลดลงร้อยละ 3) สินค้าสำคัญที่ส่งออกไปเปรู ได้แก่ รถบรรทุกของ เม็ดพลาสติก ตู้เย็น หลอดไฟฟ้า ค้ายใยยาวสังเคราะห์ ยางรถ เครื่องซักผ้า ผ้าทอทำด้วยฝ้าย ถุงมือยาง อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น 4.3.2 การนำเข้า การนำเข้าจากเปรูมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดมา ยกเว้นในปี 2540-2541 ที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ แต่ในปี 2545 ไทยนำเข้าสินค้าจากเปรูมูลค่า 32.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 64.4 อันเป็นผลจากการนำเข้าปลาป่นที่ลดลงอย่างมาก และส่งผลมาถึงปี 2546 ทำให้ในช่วง 6 เดือนแรกมีการนำเข้าเพียง 16.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ลดลงร้อยละ 5.6)

เปรียบเทียบอัตราภาษีนำเข้าของเปรูกับไทย

สินค้าเกษตรของเปรูส่วนใหญ่มีอัตราภาษีนำเข้าต่ำกว่าสินค้าเกษตรของไทย อย่างไรก็ตาม การที่เปรูเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมอีกร้อยละ 5 และบางสินค้าถูกเรียกเก็บ Variable specific duties จึงทำให้ภาษีที่ต้องเสียจริงมีอัตราใกล้เคียงกัน สำหรับสินค้าอุตสาหกรรม หากเป็นสินค้าสำเร็จรูป ไทยจะมีอัตราภาษีที่สูงกว่า แต่สินค้าวัตถุดิบ ไทยจะเก็บภาษีประมาณร้อยละ 1 หรือ 0 ซึ่งมีอัตราต่ำกว่าเปรูที่เก็บในอัตราประมาณร้อยละ 4

ปัญหาอุปสรรคทางการค้าระหว่างไทยกับเปรู

1. ระยะทางที่ห่างไกลของทั้งสองประเทศ การเดินทางและการขนส่งต้องใช้เวลาาน และเป็นการขนส่งผ่านประเทศที่สาม เนื่องจากไม่มีการเดินเรือขนส่งสินค้าระหว่างไทยกับเปรูโดยตรง ทำให้ค่าระวางการขนส่งสูงและต้นทุนของสินค้าสูงขึ้นตามไปด้วย จนไม่จูงใจให้นักธุรกิจไทยสนใจตลาดนี้นัก
2. เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ซึ่งนักธุรกิจไทยที่สามารถใช้ภาษานี้ในการสื่อสารมีน้อย ประกอบกับความไม่คุ้นเคยกับภูมิภาคนี้อและมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำธุรกิจกับเปรูไม่มากนัก นักธุรกิจส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยให้ความสนใจกับตลาดนี้เท่าใดนัก

สินค้าส่งออกไปไทยไปเปรู

1. รถบรรทุกของ
2. เครื่องซักผ้า
3. ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง
4. ผ้าทอทำด้วยฝ้าย
5. ยางนอกชนิดอัดลม
6. หลอดไฟฟ้า
7. ค้ายใยยาวสังเคราะห์
8. ถุงมือยาง
9. เม็ดพลาสติกโพลีอะซิทาล
10. เลนส์แว่นตา
11. อุปกรณ์กีฬา
12. ตาข่ายจับปลา
13. อุปกรณ์การแพทย์
14. ยางธรรมชาติ
15. โพลีเมอร์ของเอทิลีน
16. ของที่ใช้ลำเลียงหรือบรรจุสินค้า
17. เครื่องทำน้ำร้อนด้วยไฟฟ้า
18. ยางใน
19. วัตถุแต่งสีที่เป็นอินทรีย์สังเคราะห์
20. ของอื่นๆ ทำด้วยยางวัลแคนไนซ์



สินค้านำเข้าของไทยจากเปรู

1. แร่สังกะสี
2. แร่ดีบุก
3. ปลาป่น
4. ของอื่นๆ ทำด้วยสังกะสี
5. น้ำผลไม้
6. ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช
7. สังกะสียังไม่ขึ้นรูป
8. ออกไซด์ของโบรอน / กรดโบลิก
9. สังกะสีออกไซด์และสังกะสีเปอร์ออกไซด์
10. เศษและของที่ใช้ไม่ได้ที่เป็นอลูมิเนียม
11. บอเรต
12. วัตถุแต่งสีที่ได้จากพืชหรือสัตว์
13. รัตนชาติและกึ่งรัตนชาติ



การค้าระหว่างไทย-เยอรมัน



1.2 ภาคเอกชน

- หอการค้าไทย-เยอรมัน 2505 เสาหลักสำคัญในการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเพื่อผลประโยชน์โดยตรงของเยอรมัน และเป็นองค์กรทวิภาคีที่มีความเป็นเอกเทศทางการเงิน โดยหอการค้าเยอรมัน 120 แห่งจาก 80 ประเทศทั่วโลกทำหน้าที่เป็นเครือข่ายสนับสนุนบริษัทต่างๆ ในการจัดตั้งและขยายธุรกิจไปทั่วโลก มีสมาชิกประมาณ 40,000 บริษัท
- กรมส่งเสริมการค้าส่งออกและห้างสรรพสินค้า ลงนามในบันทึกความเข้าใจเพื่อจัดกิจกรรม ส่งเสริมการค้าออกสินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์ SMEs เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2547 ณ กรุงเบอร์ลิน



2. การค้าระหว่างไทย-เยอรมนี

2.1 การค้ารวม เยอรมนีเป็นคู่ค้าอันดับ 14 ของไทย และเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของไทยในสหภาพยุโรป ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2553-2555) การค้ารวมมีมูลค่าเฉลี่ย 8,898.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปี 2555 การค้ารวม มีมูลค่า 9,584.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ร้อยละ 4.9 โดยไทยเป็นฝ่าย ขาดดุลการค้า 2,366.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ



SME เมืองเบียร์สนใจร่วมทุนธุรกิจไทย

3. สินค้าที่มีศักยภาพในการส่งออกและนำเข้า

3.1 สินค้าส่งออก ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ แผลงวงจรไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยางรถยนต์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ก๊อ๊ก วาวล์และ ส่วนประกอบ เครื่องนึ่งห่ม เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง ไชมันและน้ำมันจากพืช และสัตว์

3.2 สินค้านำเข้า ได้แก่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์ การแผลงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์รถยนต์นั่ง

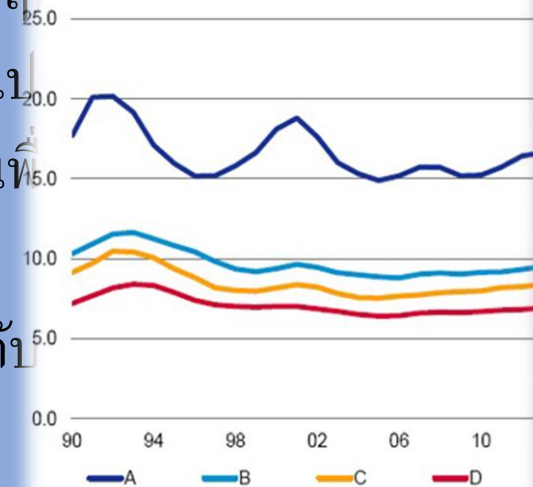
4. ปัญหาและอุปสรรคทางการค้า

4.1 ปัญหาเศรษฐกิจในสหภาพยุโรปเป็นอุปสรรคด้านการค้าที่สำคัญที่สุดในประเทศเยอรมนีในขณะนี้ ปัญหาหนี้สินของกลุ่มประเทศที่ใช้เงินยูโร มีผลทำให้อุปสงค์ในประเทศเยอรมนีขยายตัวช้าลง เนื่องจากผู้บริโภคชาวเยอรมันเกรงว่าประเทศเยอรมนีจะประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจเหมือนกับประเทศในกลุ่มยูโรอื่นๆ เช่น ประเทศกรีซ สเปน โปรตุเกส ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ผู้บริโภคชาวเยอรมันจึงระวังการใช้จ่ายเพื่อเตรียมตัวรับมือกับวิกฤติเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นได้

4.2 เยอรมนีมีระเบียบข้อบังคับที่เข้มงวดและรัดกุมมากประกอบกับการใช้ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อ จึงเป็น ข้อจำกัดสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไทยดำเนินธุรกิจทางการค้าการลงทุนไม่สะดวกเท่าที่ควร

Office: Average rents top location

EUR/sqm



Sources: BulwienGesa, DB Research

5. โอกาสทางการค้า

5.1 เยอรมนีเป็นตลาดสินค้าของขวัญ ของชำร่วย และของตกแต่งบ้านที่สำคัญของ ไทย หากผู้ผลิตไทย สามารถพัฒนาการผลิตสินค้าให้ตรงตามรสนิยมผู้บริโภค สร้าง มาตรฐานการผลิต โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้บริโภค และ สิ่งแวดล้อม มิให้มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตราย ก็จะเพิ่มความสามารถในการ แข่งขัน และช่วยให้การส่งออกสินค้าของไทยกลุ่มนี้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

5.2 เยอรมนีเป็นผู้นำด้านการผลิตสินค้าใช้เทคโนโลยีสูง และให้ความสำคัญในเรื่อง การถนอม ทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาสิ่งแวดล้อมมาก มีการคิดค้นพัฒนาการ ใช้พลังงานธรรมชาติให้ได้ประโยชน์สูงสุด มีการใช้พลังงานลมพลังงานจาก แสงอาทิตย์ และน้ำเพื่อการผลิตไฟฟ้าใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม และครัวเรือนต่างๆ